

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-5C/91/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113216035
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Bardáč PhD.
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1113216035.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom Mgr. Róbertom Bardáčom, PhD. v spore žalobcu: Spoločnosť ľudí dobrej vôle so sídlom Mäsiarska 13, Košice - Staré Mesto, IČO: 00 695 246, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky so sídlom Pribinova 2, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 151 866, o zaplatenie 29.735,16 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 06.05.2013 sa žalobca domáhal uloženia viacerých povinností žalovanému a to povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie 46.072,41 €, zaplatiť ušlý zisk 515 150,87 €, zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy 10.000 €, uznať výdavky žalobcu vzniknuté v rámci projektu RETURN.SK II realizovaného na základe grantovej zmluvy SK 2009 RF OC 5/2 vo výške 3.331,89 € za oprávnené, zaplatiť náhradu preukázateľne vzniknutej škody 5.697 € a zaplatiť náhradu trov konania.

2. Tvrdil, že v roku 2009 realizoval projekty s názvom RETURN.SK na základe uzatvorenej Grantovej zmluvy so žalovaným pod č. SK 2008 RF P 4/1 - IP. Následne v roku 2010 realizoval projekt s názvom RETURN.SK II na základe Grantovej zmluvy pod č. SK 2009 RF OC 5/2. Schválená výška grantu, ktorý mal byť poskytnutý na realizáciu projektu RETURN.SK, bola 79.749,16 €. Schválená výška grantu pre projekt RETURN.SK II bola 81.938,95 €. Oba projekty boli určené pre štátnych príslušníkov tretích krajín zaistených v priestoroch režimového zariadenia žalovaného - V útvare policajného zaistenia pre cudzincov v S.. V rámci projektov sa zaisteným cudzincom poskytovala sociálna, právna a materiálna pomoc. V rámci oboch týchto projektov bola do aktivít zahrnutá aj „humanizácia prostredia a zlepšenie kvality života zaistených cudzincov v UPZC S.F.“, čo spočívalo v rekonštrukcii a vybavení miestnosti pre telocvičňu, rekonštrukciu a vybavením miestnosti pre matky s deťmi, knižnice a celkovo na úpravu interiéru a exteriérov v zariadení. Pri realizácii projektu je tak príjemca grantu (žalobca), ako aj riadiaci orgán (odbor zahraničnej pomoci MV SR - žalovaný) viazaný grantovou zmluvou. Žalobca realizoval projekt a pri realizácii projektu vynakladal peňažné prostriedky grantu na výdavky spojené s realizáciou projektu. Na základe grantovej zmluvy bol žalobca povinný predkladať riadiacemu orgánu a platobnej jednotke vyúčtovania vynaložených výdavkov a žiadosti o zálohové platby. Vyúčtovaní bolo spolu 5 vrátane záverečného zúčtovania. Po ukončení realizácie projektu však došlo medzi zmluvnými stranami k sporu ohľadom oprávnenosti výdavkov a riadiaci orgán na základe svojho rozhodnutia odmietol žalobcovi uznať ako oprávnené a preplatiť výdavky, ktoré žalobca preukázateľne vynaložil na realizáciu aktivít projektu, a to napriek tomu, že išlo o prostriedky zo schváleného grantu. Výdavky na rekonštrukčné práce však neboli zodpovedným orgánom uznané za oprávnené v plnom rozsahu, a to ani v rámci podávania jednotlivých žiadostí o platbu ani následne na základe pokusov o zmier k jednotlivým

projektom a predžalobnej výzve k projektu SK 2008 RF P4/1 - IP RETURN.SK. Výdavky vynaložené na rekonštrukciu ďaleko prevyšovali zálohu, ktorá bola žalobcovi poskytnutá z návratového fondu. Z uvedeného dôvodu bola rekonštrukcia aj ďalšie aktivity projektu financované z vlastných prostriedkov žalobcu. Žalobca bol názoru, že všetky finančné prostriedky boli vynaložené v súlade s grantovou zmluvou a príručkou pre konečného príjemcu, priebeh rekonštrukcie, ako aj výsledok bol kontrolovaný riadiacim orgánom aj v rámci monitorovacích kontrol na mieste, pričom zo strany zodpovedného orgánu neboli k priebehu rekonštrukcie žiadne výhrady. Problémy v komunikácii s riadiacim orgánom sa vyskytli už počas realizácie projektu, keďže projekt sa začal realizovať v apríli 2009, pričom súhlas Krajského riaditeľstva policajného zboru v D. (ďalej len „KR PZ“), nevyhnutný pre realizáciu projektu, ktorý mali zabezpečiť pracovníci žalovaného, bol daný až v októbri 2009. Sporovú situáciu sa žalobca snažil vyriešiť mimosúdnyh zmierom, žalovaný naopak inicioval proti žalobcovi začatie správneho konania pred Správou finančnej kontroly D. (ďalej len „SFK KE“). V rámci rozhodnutia SFK KE bola žalobcovi uložená povinnosť odvodu vo výške porušenia finančnej disciplíny do štátneho rozpočtu a európskeho fondu pre návrat v sume 20.993,20 €. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie na Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len „MF SR“), ktoré rozhodnutie potvrdilo. Následne sa proti žalobcovi začalo exekučné konanie, ktoré v čase podania žaloby nebolo právoplatne skončené. Následkom exekučného konania boli zablokované účty žalobcu, čím mu bola spôsobená ďalšia škoda. Neuznaním výdavkov žalobcu na rekonštrukciu žalovaným došlo k situácii, že žalobca vlastne realizoval rekonštrukciu na vlastné náklady, čím došlo k zhodnoteniu majetku žalovanému a jeho bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu, podľa § 451 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Celkovo žalobca vynaložil na rekonštrukčné práce a vybavenie ÚPZC S. 46.072,41 €. Sumu 25.079,21 € hradil žalobca z vlastných zdrojov, nakoľko išlo o prostriedky vynaložené na realizáciu projektu nad rámec zálohy poskytnutej žalovaným. Sumu 20.993,20 € zaplattenú žalobcovi titulom zálohy žiada žalovaný od žalobcu vrátiť. Ohľadom tejto sumy je vedené exekučné konanie, ktorého trovy už v čase podania žaloby predstavovali sumu cca 8.000 €. Celkovo bol tak majetok žalovaného zhodnotený na úkor žalobcu o sumu 46.072,41 €. Žalobca počas realizácie projektu žalovanému, resp. riadiacemu orgánu a platobnej jednotke podľa grantovej zmluvy riadne predkladal vyúčtovania vynaložených výdavkov a žiadosti o zálohové platby, k oprávnenosti ktorých bol riadiaci orgán povinný zaslať vyjadrenie. Napriek tomu, že žalobca riadne zaslal riadiacemu orgánu vyúčtovania dňa 20.07.2009, 20.10.2009, 20.01.2010 a 28.06.2010, žalovaný na vyúčtovania včas nereagoval a k ostatnému vyúčtovaniu z 28.06.2010 sa žalovaný nevyjadril, vyjadril sa iba k záverečnému vyúčtovaniu zaslanému rovnako 28.06.2010 a to až v novembri 2010. Žalobca si žalobou uplatnil aj nárok na zaplattenie sumy 3.331,89 € ako výdavku vynaloženého žalobcom v zmysle grantovej zmluvy, ktorý žalovaný neoprávnené neuznal. Podľa žalobcu tak konal žalovaný v rozpore s grantovou zmluvou a príručkou pre konečného príjemcu grantu (ďalej len „príručka“). Nárok uplatnený žalobcom vo výške 3.756,63 € odôvodňoval žalobca výdavok vynaložený na úpravy interiérov a exteriérov ÚPZC S., ktorý podľa žalobcu žalovaný označil za neoprávnený v rozpore s grantovou zmluvou, pričom žalobca poukazoval na časť 4.8 VEREJNÉ OBSTARÁVANIE str. 20. Žalobca si ďalej uplatnil žalobou sumu 515.150,87 € titulom škody v podobe ušlého zisku, vzniknutého žalobcovi z dôvodu, že pre vedené exekučné konanie mu bola zmarená možnosť uchádzať sa o granty a projekty od akýchkoľvek donorov. Žalobca mal tiež za to, že bolo poškodené jeho dobré meno, z dôvodu ktorého si uplatnil tiež náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10.000 €.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Tvrdil, že konečný príjemca (žalobca) podpisom grantovej zmluvy potvrdil, že sa s jej ustanoveniami oboznámil a súhlasí s podmienkami implementácie. Žalobca si musel byť vedomý, ktoré výdavky sa podľa čl. 5 ods. 2 Grantovej zmluvy považujú za oprávnené. Žalobca realizoval z prostriedkov Európskeho fondu pre návrat dva samostatné projekty na základe dvoch samostatných verejných výziev na predloženie žiadosti o grant. Žalobca ako konečný príjemca a žalovaný ako zodpovedný orgán uzatvorili na ich realizáciu dve samostatné grantové zmluvy, preto je ich spájanie žalobcom zavádzajúce, keďže oprávnenosť výdavkov sa posudzuje samostatne pre každý projekt, na ktorého realizáciu poskytol zodpovedný orgán preddavkové platby. Otázkou výšky oprávnenosti výdavkov považoval žalovaný vzhľadom na (v tom čase vedené) reštrukturalizačné konanie vo veci neodvedených finančných prostriedkov za neoprávnené výdavky projektu RETURN.SK za irelevantnú. Žalovaný uviedol, že žalobca dostal pre oba projekty preddavkové platby, tak ako boli určené grantovou zmluvou. V rámci projektu RETURN.SK to boli preddavkové platby v celkovej výške 59.384 €, pričom celková suma oprávnených výdavkov pre projekt je 38.390,80 €. V rámci projektu RETURN II boli poskytnuté preddavkové platby v celkovej výške 58.538,67 €, pričom celková suma oprávnených výdavkov je 47.539,81 €. Predmetom sporu je neoprávnenie výdavkov na rekonštrukciu

ÚPZC S. v rámci projektu RETURN.SK II. Žalobca predložil pri žiadosti o platbu neúplnú podpornú dokumentáciu a porušil podľa žalovaného postup podľa zákona o verejnom obstarávaní, podľa ktorého je potrebné vykonať prieskum trhu minimálne u troch dodávateľov, nakoľko ide o zákazku nad 5.000 €. Žalobca vykonal prieskum trhu len u dvoch dodávateľov, napriek tomu, že výška faktúry č. 2010004 je 9.209,10 €. Žalovaný preto nemohol výdavok opraviť v 2. žiadosti o platbu ani v záverečnej žiadosti o platbu. Žalovaný v priebehu konania tiež vzniesol námietku premlčania.

4. Žalobca následne zobral žalobu v časti o zaplatenie ušlého zisku v sume 515.150,87 € a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 € späť pred otvorením pojednávania dňa 03.11.2014. Súd preto postupom podľa § 96 vtedy platného a účinného Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) konanie v tejto časti zastavil.

5. Na návrh žalobcu dňa 19.04.2017 súd pripustil zmenu žaloby, že petit žaloby znel na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 25.090,74 € titulom bezdôvodného obohatenia, sumu 4.198,64 € titulom ušlého zisku, sumu 3.331,89 € titulom uzatvorenej grantovej zmluvy, náhradu vo výške 0,1 % denne zo sumy 20.993,20 € od 28.08.2012 do zaplatenia titulom náhrady škody, 6.013,80 € titulom skutočnej škody, úrok z omeškania vo výške 5,75 % zo sumy 11.628,07 € od 06.05.2013 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

(i) Predošlé rozhodnutie vo veci a odvolacie konanie

6. O žalobe rozhodol Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 04.10.2017, č. k. 5C/91/2013-931, ktorým uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 25.090,74 € titulom bezdôvodného obohatenia, sumu 3.331,89 € titulom uzatvorenej grantovej zmluvy a úrok z omeškania vo výške 5,75% zo sumy 3.331,89 € od 06.05.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 75% (výrok III.), o výške ktorej mal rozhodnúť samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia (výrok IV.).

7. Proti označenému rozsudku podal odvolanie žalobca voči výroku II. v časti, v ktorej súd prvej inštancie žalovaného nezaviazal (resp. žalobu zamietol) aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,75% ročne zo sumy 4.097,54 € od 06.05.2013 do zaplatenia a v časti, v ktorej súd prvej inštancie žalovaného nezaviazal (resp. žalobu zamietol) aj na zaplatenie náhrady škody vo výške 1.312,53 €. Odvolanie podal aj žalovaný voči výroku I. a III. O podaných odvolaniach rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo dňa 29.04.2022, č. k. 3Co/254/2018-1035 (ďalej len „zrušujúce uznesenie“), ktorým označený rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v napadnutom zaväzujúcom výroku a v zamietajúcom výroku v napadnutej časti o zaplatenie náhrady škody v sume 1.312,53 € a o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,75% ročne zo sumy 4.097,54 € od 06.05.2013 do zaplatenia a v súvisiacom výroku o náhrade trov a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava I, ktorého príslušnosť konať v danej veci prešla na tunajší súd s účinnosťou od 1. júna 2023, na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení v ods. 38 a 43 skonštatoval, že pokiaľ išlo o odvolanie žalovaného voči vyhovujúcemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie (výrok I.) týkajúcom sa sumy 25.090,74 €, pozostávajúceho z výdavkov vynaložených žalobcom v súvislosti s projektom RETURN.SK I a projektom RETURN.SK II., za ktoré od žalovaného neobdržal finančné vyrovnanie, resp. nie v celom rozsahu, súd prvej inštancie dospel k svojmu záveru predčasne, pretože „o plnenie bez právneho dôvodu ide totiž v situácii, ak niekomu bolo niečo dané alebo v prospech niekoho konané, pričom touto činnosťou došlo buď k nadobudnutiu majetkových hodnôt alebo nedošlo k ich zníženiu na strane obohateného, ku ktorému by inak došlo. Ak ten, kto plnil, konal v domnienke, že plnil svoj vlastný záväzok, vznikol medzi ním a tým, komu bolo plnené, právny vzťah z plnenia bez právneho dôvodu a nárok na vrátenie takého plnenia. Na vrátenie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu vzniká teda nárok iba vtedy, ak ten, kto plnil, nemal vedomosť o tom, že nie je povinný plniť; ak pritom investuje do cudzieho majetku a majetok druhého sa tým zhodnotí, majetkovým prospechom nie je hodnota vynaložených prostriedkov, ale zhodnotenie vecí, ktoré dostal obohatený. O bezdôvodné obohatenie však nepôjde v prípade, ak došlo k plneniu nad rámec zmluvných dojednaní, keďže v takom prípade ide o plnenie zo zmluvy, hoci chybné, a preto práva a povinnosti treba posudzovať podľa príslušných ustanovení upravujúcich danú zmluvu. Ak totiž právnej úprave bezdôvodného obohatenia konkuruje iná, osobitná úprava právneho vzťahu, je potrebné použiť túto konkurujúcu úpravu; uvedené má pritom význam i pre počiatok plynutia a dĺžku premlčacej doby“.

9. Pokiaľ išlo o odvolanie žalovaného voči vyhovujúcemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie (výrok I.) týkajúcom sa sumy 3.331,89 € s príslušenstvom, odvolací súd skonštatoval (ods. 45 odôvodnenia), že „pokiaľ konajúci súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 3.331,89 eura, majúc za to, že sa jedná o neuznanú časť leasingovej splátky, nijakým spôsobom nereagoval na jeho tvrdenia, že nešlo o leasingovú splátku, ale o tzv. akontáciu (finančný preddavok (záloha), ktorý platí nájomca prenajímateľovi ešte pred samotným prevzatím vozidla do nájmu - pozn. odvolacieho súdu), pri ktorej možno zoprávniť len časť pripadajúcu na obdobie využívania motorového vozidla pre potreby projektu, a to i vo väzbe na ním citované ustanovenia príručky pre konečného spotrebiteľa; odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tejto časti potom nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia“. Napokon za nepreskúmateľný považoval odvolací súd (ods. 47 odôvodnenia uznesenia) aj výrok III. o trovách konania, pretože súd prvej inštancie nezohľadnil, čoho sa žalobca pôvodne domáhal.

10. Pokiaľ išlo o odvolanie žalobcu vo vzťahu k zamietavému výroku II. napadnutého rozsudku, odvolací súd skonštatoval nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti, pretože „súd prvej inštancie vo vzťahu k ním uplatneným nárokom nezrejmil myšlienkové úvahy vedúce ho k následnému zamietnutiu jeho žaloby, a to ani v časti napadnutej odvolaním, pričom sa nevysporiadal ani s jeho podstatnou argumentáciou, resp. s argumentáciou oboch sporových strán v tomto smere“ (ods. 31 zrušujúceho uznesenia).

11. Úlohou súdu prvej inštancie preto podľa odvolacieho súdu (ods. 49 odôvodnenia uznesenia) bude posúdiť „dôvodnosť tých nárokov, ktoré ostali predmetom konania, a to v intenciách skutkových tvrdení a právnej argumentácie sporových strán. Vo vzťahu k nároku na zaplatenie sumy 25.090,74 eura pritom zohľadní, že bezdôvodné obohatenie je inštitút, ktorý prichádza do úvahy v prípadoch, v ktorých mu nekonkuruje osobitná úprava právneho vzťahu, napríklad zo zmluvného záväzkového vzťahu; uvedené znamená posúdenie, či si žalobca podľa ním uvádzaných skutkových tvrdení, špecifikácie nároku, ako aj vykonaného dokazovania (ne)uplatňuje nárok majúci základ v grantovej zmluve k projektu Return I. a Return II; v takom prípade by totiž prichádzalo do úvahy skúmať, vo vzťahu ku každej jednotlivej položke tohto nároku, nielen jej oprávnenosť, resp. neoprávnenosť v súlade so zmluvnými dojednaniami, ale i to, či uplatnená položka (ne)bola v konečnom dôsledku žalovaným preplatená. (...) Až keď žalobca bezpečne preukáže, že nejde o nárok vyplývajúci zo zmluvného záväzkového vzťahu so žalovaným, ale že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil, čo predpokladá naplnenie niektorej zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ktorá každá má svoj samostatný skutkový a právny rámec), bude sa súd prvej inštancie zaoberať jeho rozsahom. V tomto smere treba pritom vychádzať z ustanovenia § 458 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa vydáva to, o čo sa nadobúdateľ obohatil v čase získania bezdôvodného obohatenia; predmetom bezdôvodného obohatenia nie je teda hodnota vynaložených prostriedkov, ale zhodnotenie vecí, ktoré obdržal obohatený. Právna úprava pritom zároveň preferuje, najmä u huteľných vecí, vydanie bezdôvodného obohatenia in natura, ak je to možné a až následne, ak to nie je možné, vo forme zodpovedajúcej peňažnej náhrady. V závislosti od ustálenia nároku žalobcu po skutkovej a právnej stránke, posúdi konajúci súd i námietku premlčania vznesenú žalovaným (...).“.

12. Meritom veci po vrátení veci zostalo zo žaloby pripustenej uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 19.04.2017 (v spise č. I. 781) zaplatenie sumy 25.090,74 € s úrokom z omeškania v sadzbe 5,75% ročne zo sumy 4.097,54 € od 06.05.2013 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia, zaplatenie sumy 3.331,89 € s úrokom z omeškania v sadzbe 5,75% ročne zo sumy 3.331,89 € od 06.05.2013 do zaplatenia titulom grantovej zmluvy, a náhrada skutočnej škody v sume 1.312,53 €.

13. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie vyzval strany na predloženie prípadných vyjadrení k veci a vyzval ich, či navrhujú doplnenie dokazovania (č. I. 1057). Žalovaný predložil súdu vyjadrenie (č. I. 1065), v ktorom zotrval na vyjadreniach a považoval žalobu naďalej za nedôvodnú. Žalobca vyjadrenie nepredložil, ani dokazovanie doplniť nenavrhol a to ani neskôr na pojednávaní dňa 15.08.2024.

(ii) Dokazovanie

14. Súd vykonal dokazovanie všetkými listinami, ktoré navrhol vykonať žalobca, a to: stanovy žalobcu (č. I. 13-20), grantová zmluva, kód projektu: SK 2008 RF P 4 / - IP, názov projektu RETURN.SK z 01.04.2009 s prílohami (č. I. 21-104), grantová zmluva, kód projektu SK 2009 RF OC 5/2, názov

projektu RETURN.SK II (č. I. 105-180), rozhodnutie SFK KE z 30.04.2012, č. k. 6/1504/2011/308 (č. I. 181-191), odvolanie žalobcu podané proti SFK KE z 30.04.2012, č. k. 6/1504/2011/308 (č. k. 192-205), rozhodnutie MF SR z 27.07.2012, č. k. MF/018014/2012-243 (č. I. 206-211), list žalovaného „Európsky fond pre návrat - oznámenie k záverečnej žiadosti o platbu“ z 13.12.2010, č. k. SF-ORF-5-052/2010 (č. I. 212-213), upovedomenie súdneho exekútora O.. A.. W. B. (ďalej len „exekútor“) z 18.01.2013, č. k. 4030/2012-19 LP o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností (č. I. 214-216), faktúra Z. G. č. 2009/257 (č. I. 217), faktúra spol. TIBEX spol. s r. o. č. 2010004 (č. I. 218, 220 - dve verzie dokumentu), faktúra spol. RIOS spoločnosť s ručením obmedzeným S. č. OF/125/09 (č. I. 219), faktúra spol. TIBEX spol. s r. o. č. 2009030 (č. I. 221), faktúra spol. RIOS spoločnosť s ručením obmedzeným S.F. č. OF/136/09 (č. I. 222), záznam z rokovania konaného 18.02.2011 (č. I. 252-253), záznam z rokovania konaného 25.02.2011 (č. I. 254), pozvánka žalovaného na stretnutie z 15.03.2011, č. k. OZP-2011/000052-017 (č. I. 262, 359), e-mail O. K. žalobcovi z 25.11.2014 (č. I. 263, 360), zoznam vybavenia zakúpeného v rámci projektu SK 2008 P4/1-IP RETURN.SK (č. I. 361), e-mailové komunikácie strán (č. I. 443-446), výkaz práce U.. Z. za 09/2009 (č. I. 732-733), list KR PZ z 23.10.2009, č. k. KRP-29-36/EO-2009 „Pristrešok pre sušenie šatstva - súhlas na realizáciu“ (č. I. 750), ohlásenie drobnej stavby z 13.11.2009 (č. I. 751), oznámenie žalovaného z 30.11.2009, č. k. SE-391-1/OSNMIV-2009 (č. I. 752-755), výpis z účtu žalobcu č. 7/2013 zo dňa 15.02.2013 (č. I. 863), výpis z účtu žalobcu č. 16/2013 zo dňa 19.04.2013 (č. I. 864), výpis z účtu žalobcu č. 15/2014 zo dňa 11.04.2014 (č. I. 865), doklad o vklade hotovosti na účet exekútora z 20.04.2015, 19.05.2015, 17.07.2015, 19.08.2015, 18.09.2015, 20.10.2015, 19.11.2015, 18.12.2015, 18.01.2016, 20.02.2016, 19.03.2016, 19.04.2016, 19.05.2016, 20.06.2016, 19.07.2016, 19.08.2016, 20.09.2016, 20.10.2016, 19.11.2016, 20.12.2016 a 19.01.2017 (č. I. 794-814), príručka pre konečného príjemcu k 29.01.2009 (č. I. 815-835), príručka pre konečného príjemcu k 27.01.2010 (č. I. 868-894), príručka pre konečného príjemcu k 01.07.2010 (č. I. 836-862), výzva exekútora k pristaveniu vozidiel zo dňa 20.12.2016, sp. zn. EX 4030/2012-84 KŠ (č. I. 866-867), a list Úradu vládného auditu „žiadosť o oznámenie platieb - odpoveď“ z 07.03.2018 (č. I. 966).

15. Súd vykonal dokazovanie aj všetkými listinami, ktoré navrhol vykonať žalovaný, a to: zoznam oprávneného/neoprávneného/čiastočne neoprávneného vybavenia zakúpeného v rámci projektu SK 2008 PF/1-IP RETURN.SK (č. I. 279), vybavenie zakúpené v rámci projektu SK 2008 P4/1 od 02.04.2009 do 31.12.2009 (č. I. 280), vybavenie zakúpené v rámci projektu SK 2009 RF OS 5/2 od 01.01.2010 do 31.12.2010 (č. I. 281), faktúry Zeas Slovakia s.r.o. č. 10/0187 z 05.03.2010 s dodacím listom (č. I. 282-283), č. 10/0670 z 03.06.2010 s dodacím listom (č. I. 284-286), č. OF/136/09 z 22.12.2009 (č. I. 287), a č. 10/0669 z 03.06.2010 s dodacím listom (č. I. 288-289), ďalej záznam z monitorovacej návštevy č. p. OZP-123-12/2009 z 09.09.2009 (č. I. 290-292), záznam z monitorovacej návštevy č. p. OZP-123-27/2009 z 29.01.2010 (č. I. 293-296), záznam z monitorovacej návštevy č. p. MV-OZP-110-8/2010 z 27.05.2010 (č. I. 297-299), záznam z monitorovacej návštevy č. p. MV-OZP-110-53/2010 z 22.12.2010 (č. I. 300-303), znalecký posudok č. 9/2014 (ďalej len „ZP č. 9/2014“) (č. I. 312-358), oznámenie k 5. žiadosti o platbu projektu SK 2009 RF OC 5/2 z 10.08.2011, č. k. SE-ORF4-2011/000346-019 s prílohami (č. I. 362-370), oznámenie k 1. žiadosti o platbu RETURN.SK- zaslanie č.p. OZP-123-23/2009 zo dňa 23.11.2009 (č. I. 383-386), oznámenie k 2. žiadosti o platbu RETURN.SK- zaslanie č.p. MV-OZP-57-24/2010 zo dňa 24.05.2010 (č. I. 387-394), oznámenie k 3. žiadosti o platbu RETURN.SK- zaslanie č.p. MV-OZP-57-29/2010 zo dňa 27.05.2010 (č. I. 395-403), oznámenie k záverečnej žiadosti o platbu č. SE-ORF-5-052/2010 zo dňa 13.12.2010 s prílohou (č. I. 404-405), oznámenie k 1. žiadosti o platbu projektu SK 2009 RF OC 5/2 RETURN.SK II - zaslanie č.p. MV-OZP-110-20/2010 zo dňa 22.07.2010 (č. I. 406-409), oznámenie k 2. žiadosti o platbu projektu SK 2009 RF OC 5/2 RETURN.SK II - zaslanie č.p. MV-OZP-110-48/2010 zo dňa 15.11.2010 (č. I. 410-413), oznámenie k 3. žiadosti o platbu projektu SK 2009 RF OC 5/2 RETURN.SK II - zaslanie č.p. OZP-2011/000585-008 zo dňa 01.02.2011 (č. I. 414-418), oznámenie k 4. žiadosti o platbu projektu SK 2009 RF OC 5/2 II - zaslanie č.p. SE-ORF4-2011/000346-012 zo dňa 05.05.2011 s prílohami (č. I. 419-424), Európsky fond pre návrat - SK 2009 RF OC 5/2- oznámenie k žiadosti o záverečné zúčtovanie SE-ORF4-2011/000346-023 zo dňa 15.11.2011 s prílohou (č. I. 425-426), dodatok k vyhláseniu o overení z 23.11.2010, č. k. MV-OZP-57-53/2010 (č. I. 427-429), žiadosť - odstúpenie z 09.06.2015, č. k. SLV-PS-S-254/2014 (č. I. 470), vyrozumienie o vybavení žiadosti - odstúpenia z 05.08.2015, č. k. SEP-OZP-2015/000154-082 (č. I. 471), e-mail D. A. z 06.08.2015 (č. I. 472-473), list žalovaného „Európsky fond pre návrat - oznámenie k platbe“ z 16.12.2010 s výpisom z účtu (č. I. 488-489), príloha č. 1 k MV-OZP-57-51/2010 z 23.11.2010 (č. I. 490-496), príloha č. 2 k MV-OZP-57-53/2010 z 23.11.2010 (č. I. 497-499), príloha č. 3 k MV-OZP-57-53/2010 z 23.11.2010 (č. I. 500), list žalovaného „Európsky fond pre

návrat 2008 - oznámenie k prvej preddavkovej platbe“ z 21.04.2009 (č. I. 501), list žalovaného „Európsky fond pre návrat - oznámenie k druhej preddavkovej platbe“ z 29.07.2009 (č. I. 502), list žalovaného „Európsky fond pre návrat - oznámenie k tretej preddavkovej platbe“ z 30.11.2009 (č. I. 503), list žalovaného „Európsky fond pre návrat - oznámenie k štvrtej preddavkovej platbe“ z 17.02.2010 (č. I. 504), list žalovaného „Európsky fond pre návrat - oznámenie k prvej preddavkovej platbe“ z 11.02.2010 (č. I. 505), list žalovaného „Európsky fond pre návrat - oznámenie k druhej preddavkovej platbe“ z 24.05.2010 (č. I. 506), list žalovaného „Európsky fond pre návrat - oznámenie k tretej preddavkovej platbe“ z 25.08.2010 (č. I. 507), list žalovaného „Európsky fond pre návrat - oznámenie k štvrtej preddavkovej platbe“ z 11.11.2010 (č. I. 508), operačný manuál zodpovedného orgánu fondov všeobecného programu solidarita a riadenie migračných tokov na obdobie rokov 2007-2013 verzia 2.0 (č. I. 528-578), operačný manuál zodpovedného orgánu fondov všeobecného programu solidarita a riadenie migračných tokov na obdobie rokov 2007-2013 verzia 2.1 (č. I. 579-619), operačný manuál zodpovedného orgánu fondov všeobecného programu solidarita a riadenie migračných tokov na obdobie rokov 2007-2013 verzia 2.2 (č. I. 620-674), príručka pre konečného príjemcu 2008 verzia 1.0 (č. I. 675-684), príručka pre konečného príjemcu 2008 verzia 1.1 (č. I. 685-695), príručka pre konečného príjemcu 2009 verzia 1.0 (č. I. 696-707), príručka pre konečného príjemcu 2009 verzia 1.1 (č. I. 708-719), rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 05.10.2015, č. k. 4C/91/2013-667 (č. I. 521-526), prehľad výdavkov z 15.11.2011 (č. I. 527), vestník žalovaného z 30.04.2008, čiastka 35 (č. I. 900-914), a záznam z pracovného stretnutia z 07.09.2012 (č. I. 1059-1063).

16. Súd nevykonával dôkazy navrhnuté žalobcom. Súd nevykonával výsluch riaditeľa ÚPZC S.F. O.. C. S. a ohliadku miesta rekonštrukcie (č. I. 4). Navrhoval tiež vykonanie znaleckého dokazovania „za účelom ustálenia výšky v akej došlo k zveľadeniu majetku“ žalovaného (č. I. 257). Vykonanie týchto dôkazov by bolo nadbytočné s ohľadom na prijaté závery súdu. Súd nevykonával dôkaz výsluchom svedka U.. Z., pretože žalobca na tomto dôkaze netrval, pretože nebol potrebný; žalovaný vykonanie dôkazu ponechal na úvahu súdu (č. I. 757). Súd vykonanie tohto výsluchu nepovažoval za potrebné. Súd tieto dôkazy nevykonával tiež z dôvodu, že na pojednávaní dňa 15.08.2024 strany na otázku súdu zhodne nenavrhlí doplniť dokazovanie.

17. Z takto vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný tento skutkový stav veci.

(iii) Zistený skutkový stav veci

18. Žalobca je združením občanov, ktorí sa chcú aktívne podieľať na humanitárnej pomoci ľuďom, ktorí pre svoj trvalý, dlhodobý-nepriaznivý zdravotný stav, zmenu štatútu svojho postavenia (utečenci) alebo iné sociálne postihnutie nie sú schopní sami sa plne o sebe postarať, čo je preukázané zo stanov žalobcu (č. I. 14).

19. Z vestníka žalovaného z 30.04.2008, čiastka 35, je preukázané, že odbor zahraničnej pomoci žalovaného bol zriadený ustanovením čl. 60a nariadenia žalovaného č. 35/2008 s účinnosťou od 01.05.2008.

20. Žalobca ako konečný príjemca uzatvoril dňa 01.04.2009 so žalovaným ako zodpovedným orgánom Grantovú zmluvu na projekt SK 2008 RF P 4/1-IP s názvom projektu RETURN.SK (ďalej len „grantová zmluva z 01.04.2009“) podľa § 51 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi grant a žalobca sa zaviazal prijať poskytnutý grant a v súlade s podmienkami stanovenými v zmluve a v jej prílohách zrealizovať projekt, na spolufinancovanie ktorého bol grant určený, riadne a včas za účelom dosiahnutia cieľov projektu (čl. 2 ods. 4). Žalobca sa okrem iného zaviazal použiť grant výlučne na úhradu celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu a za splnenia podmienok ustanovených zmluvou, s tým, že žalobca súčasne zodpovedá za efektívne a hospodárne použitie prostriedkov určených na realizáciu projektu a realizuje projekt na svoju vlastnú zodpovednosť (čl. 2 ods. 5). Grant poskytnutý na základe tejto zmluvy žalobcovi v celkovej výške 76.749,16 € predstavuje 100% z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu projektu podľa rozpočtu podľa prílohy č. 2 zmluvy (čl. 3 ods. 1). Strany sa v zmluve dohodli, že konečná výška grantu sa určí na základe schválených oprávnených výdavkov (čl. 3 ods. 3) a ak počas realizácie projektu schválené oprávnené výdavky na projekt prekročia výšku schválenú v rozpočte žalobca ako konečný príjemca sa zaväzuje financovať z vlastných zdrojov vzniknutý rozdiel medzi schválenou rozpočtovanou výškou výdavkov a celkovými výdavkami na projekt (čl. 3 ods. 4). Strany sa v zmluve tiež dohodli, že

do 20 (slovom: dvadsať) pracovných dní po schválení záverečného zúčtovania žalovaný zodpovedný orgán poskytne žalobcovi ako konečnému príjemcovi záverečnú platbu vo výške rozdielu medzi sumou celkových oprávnených výdavkov a sumou poskytnutých preddavkových platieb (čl. 7 ods. 16 zmluvy). V ustanovení čl. 25 ods. 1 zmluvy sa strany dohodli, že za žalovaného bude komunikovať jeho odbor zahraničnej pomoci. Uvedené je preukázané z označenej grantovej zmluvy.

21. Z príručiek pre konečného príjemcu pre ročné programy 2007 a 2008 verzia 1.0 a verzia 1.1 (č. I. 675-695), je zhodne preukázané, že obsahom každej z týchto príručiek sú v bode 3.1 aj dojednania, podľa ktorých konečný príjemca a partner sú povinní dodržiavať pravidlá oprávnenosti, ktoré sú prílohou č. 7, resp. prílohou č. 9 tejto príručky, a že reálna výška grantu predstavuje sumu oprávnených výdavkov projektu schválených v záverečnom zúčtovaní projektu zodpovedným orgánom; grant môže byť znížený, prípadne zodpovedný orgán môže požadovať plné alebo čiastočné vrátenie súm, ktoré už boli zaplatené, ak konečný príjemca nedodrží podmienky grantovej zmluvy (nariadenia) a v bode 4.3 dojednania, že dodatok ku grantovej zmluve môže byť uzatvorený v prípade, ak sa menia podstatné náležitosti grantovej zmluvy, resp. ak z dôvodu zmien rozpočtu v rámci rovnakej rozpočtovej kapitoly alebo medzi rozpočtovými kapitolami presiahne zvýšenie (zníženie) rozpočtovej kapitoly o viac ako 10% pôvodnej výšky tejto kapitoly.

22. Dňa 27.08.2009 sa v rámci projektu RETURN.SK uskutočnila monitorovacia návšteva na útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce za účasti žalobcu, zástupcov ÚPZC a zodpovedného orgánu. V rámci identifikácie vzniknutých alebo možných problémov bol záver návštevy taký, že zodpovedný orgán po obdržaní písomnej žiadosti vypracuje dodatok ku grantovej zmluve. Uvedené je preukázané zo záznamu z monitorovacej návštevy č. p. OZP-123-12/2009 z 09.09.2009 (č. I. 290-292).

23. Z listu KR PZ z 23.10.2009, č. k. KRP-29-36/EO-2009 je preukázané, že KR PZ ako správca majetku štátu v nadväznosti na žiadosť žalovaného o vydanie súhlasu na výstavbu prístrešku pre sušenie šatstva oznámilo žalovanému, že nemá námietky voči výstavbe prístrešku pre sušenie šatstva zaistených cudzincov umiestnených v areáli ÚPZC S. v súvislosti s projektovým zámerom žalobcu, ktorý je predmetom financovania z finančných prostriedkov európskych fondov.

24. Z ohlásenia žalobcu o drobnej stavby z 13.11.2009 (č. I. 751) je preukázané, že žalobca týmto podaním zaslaným žalovanému, sekcii ekonomiky, oddelenie stavebného poriadku, ohlásil drobnú stavbu: „Zriadenie prístrešku pre sušenie šatstva v ÚPZC S.“. Ako prílohu pripojil súhlas vlastníka. Z oznámenia žalovaného, oddelenie stavebného poriadku, z 30.11.2009, č. k. SE-391-1/OSNMIV-2009 (č. I. 752-755) je preukázané, že žalovaný ako vecne príslušný stavebný úrad proti realizácii ohlásenej drobnej stavby nemá námietky.

25. Dňa 03.12.2009 sa v rámci projektu RETURN.SK uskutočnila monitorovacia návšteva na útvare policajného zaistenia pre cudzincov S. za účasti žalobcu, zástupcov ÚPZC a zodpovedného orgánu. V rámci popisu finančného plnenia je záver návštevy taký, že dodatkom grantovej zmluvy bolo upravené poskytovanie preddavkových platieb, t. j. preddavkové platby nebudú krátené o nevyčerpaný zostatok poskytnutej predchádzajúcej preddavkovej platby alebo preddavkových platieb. Uvedené je preukázané zo záznamu z monitorovacej návštevy č. p. OZP-123-27/2009 z 29.01.2010 (č. I. 297-299).

26. Žalobca ako konečný príjemca uzatvoril dňa 17.12.2009 so žalovaným ako zodpovedným orgánom Grantovú zmluvu na projekt SK 2009 RF OC 5/2 s názvom projektu RETURN.SK II (ďalej len „grantová zmluva zo 17.12.2009“) podľa § 51 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi grant a žalobca sa zaviazal prijať poskytnutý grant a v súlade s podmienkami stanovenými v zmluve a v jej prílohách zrealizovať projekt, na spolufinancovanie ktorého bol grant určený, riadne a včas za účelom dosiahnutia cieľov projektu (čl. 2 ods. 4). Žalobca sa okrem iného zaviazal použiť grant výlučne na úhradu celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu a za splnenia podmienok ustanovených zmluvou, s tým, že žalobca súčasne zodpovedá za efektívne a hospodárne použitie prostriedkov určených na realizáciu projektu a realizuje projekt na svoju vlastnú zodpovednosť (čl. 2 ods. 5). Grant poskytnutý na základe tejto zmluvy žalobcovi v celkovej výške 81.938,95 € predstavuje 100% z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu projektu podľa rozpočtu podľa prílohy č. 2 zmluvy (čl. 3 ods. 1). Strany sa v zmluve dohodli, že konečná výška grantu sa určí na základe schválených oprávnených výdavkov (čl. 3 ods. 4) a ak počas realizácie projektu schválené oprávnené výdavky na projekt prekročia výšku schválenú v rozpočte žalobca ako konečný

príjemca sa zaväzuje financovať z vlastných zdrojov vzniknutý rozdiel medzi schválenou rozpočtovanou výškou výdavkov a celkovými výdavkami na projekt (čl. 3 ods. 5). Strany sa v zmluve tiež dohodli, že do 20 (slovom: dvadsať) pracovných dní po schválení záverečného zúčtovania žalovaný zodpovedný orgán poskytne žalobcovi ako konečnému príjemcovi záverečnú platbu vo výške rozdielu medzi sumou celkových oprávnených výdavkov a sumou poskytnutých preddavkových platieb (čl. 7 ods. 16 zmluvy). V ustanovení čl. 25 ods. 1 zmluvy sa strany dohodli, že za žalovaného bude komunikovať jeho odbor zahraničnej pomoci. Uvedené je preukázané z označenej grantovej zmluvy.

27. Z príručiek pre konečného príjemcu pre ročné programy 2009 verzia 1.0 a verzia 1.1 (č. l. 696-719), je zhodne preukázané, že obsahom každej z týchto príručiek sú v bode 3.1 aj dojednania, podľa ktorých konečný príjemca a partner sú povinní dodržiavať pravidlá oprávnenosti, ktoré sú prílohou č. 9 (v prípade verzie 1.0), resp. prílohou č. 11 (v prípade verzie 1.1) tejto príručky, a že reálna výška grantu predstavuje sumu oprávnených výdavkov projektu schválených v záverečnom zúčtovaní projektu zodpovedným orgánom; grant môže byť znížený, prípadne zodpovedný orgán môže požadovať plné alebo čiastočné vrátenie súm, ktoré už boli zaplatené, ak konečný príjemca nedodrží podmienky grantovej zmluvy (nariadenia).

28. Z prílohy č. 9 k Príručke pre konečného príjemcu pre ročné programy 2009 označenej ako „Pravidlá oprávnenosti pre fondy všeobecného programu solidarita a riadenie migračných tokov“, verzia 1.1 (č. l. 868-894) je preukázané, že pravidlo v bode 6.3, podľa ktorého pre „ERF“ (Európsky fond pre návrat) sú oprávnené výdavky (aj) na nájom a leasing, pričom výška oprávnených výdavkov je daná počas trvania projektu v plnej výške. Podľa pravidla v bode 6.3.1 výdavky súvisiace s nadobudnutím vybavenia sú oprávnené iba vtedy, ak, okrem iného, nevyhnutne priamo súvisia s realizáciou projektu. Prenájom alebo lízing vybavenia tvoria „oprávnené náklady pre obdobie jeho využívania pre potreby projektu“, pričom celkové náklady musia byť vypočítané na základe legislatívy platnej v SR (č. l. 884-885).

29. Z prílohy č. 11 k Príručke pre konečného príjemcu pre ročné programy 2009 označenej ako „Pravidlá oprávnenosti pre fondy všeobecného programu solidarita a riadenie migračných tokov“, verzia 1.0 (č. l. 836-862) je preukázané, že pravidlo v bode 6.3, podľa ktorého pre „ERF“ (Európsky fond pre návrat) sú oprávnené výdavky (aj) na nájom a leasing, pričom výška oprávnených výdavkov je daná počas trvania projektu v plnej výške. Podľa pravidla v bode 6.3.1 výdavky súvisiace s nadobudnutím vybavenia sú oprávnené iba vtedy, ak, okrem iného, nevyhnutne priamo súvisia s realizáciou projektu. Prenájom alebo lízing vybavenia tvoria „oprávnené náklady pre obdobie jeho využívania pre potreby projektu“, pričom celkové náklady musia byť vypočítané na základe legislatívy platnej v SR (č. l. 852, 853).

30. Z faktúry spol. RIOS spoločnosti s ručením obmedzeným S. č. OF/125/09 z 07.12.2009 je preukázané, že táto spoločnosť vyúčtovala žalobcovi 5.211,01 € za elektroinštalačné práce na objekte „Telocvičňa“ - areál UPZC S.. Zo ZP č. 9/2014 je preukázané, že práce boli vykonané a táto suma zodpovedá sumám obvyklým v čase realizácie (č. l. 315-316). Z poznámky na faktúre je preukázané, že faktúra bola uhradená. Z oznámenia žalovaného k 3. žiadosti o platbu RETURN.SK zo dňa 27.05.2010 (č. l. 401) je preukázané, že žalobca požiadal o úhradu tejto platby, no žalovaný ju neuznal za oprávnený výdavok, pretože suma prekračovala rozpočet.

31. Z faktúry spol. RIOS spoločnosti s ručením obmedzeným S. č. OF/136/09 z 22.12.2009 je preukázané, že táto spoločnosť vyúčtovala žalobcovi 5.951,19 € za zhotovenie oceľového prístrešku na objekte - areál UPZC S.e. Zo ZP č. 9/2014 je preukázané, že táto suma zodpovedá sumám za obdobné prístrešky realizované v roku 2009 (č. l. 315). Z poznámky na faktúre je preukázané, že faktúra bola uhradená. Z oznámenia žalovaného k 3. žiadosti o platbu RETURN.SK zo dňa 27.05.2010 (č. l. 401) je preukázané, že žalobca požiadal o úhradu tejto platby, no žalovaný ju neuznal za oprávnený výdavok.

32. Z faktúry č. 2009/257 vystavenej Z. G. s dátumom dodania 03.12.2009 je preukázané, že menovaný vyúčtoval žalobcovi 798 € za 2 ks germicídnych žiaričov. Z oznámenia žalovaného k 3. žiadosti o platbu RETURN.SK zo dňa 27.05.2010 (č. l. 401) je preukázané, že žalobca požiadal o úhradu tejto platby, no žalovaný ju neuznal za oprávnený výdavok, pretože suma prekračovala rozpočet, chýbala objednávka a prieskum trhu. Z prílohy č. 1 k MV-OZP-57-51/2010 z 23.11.2010 (č. l. 490-496) je preukázané, že následne bol tento výdavok hodnotený tak, že 1 ks žiarič sa nenachádza v ÚPZC S.F. a len tento 1 ks je neoprávnený v sume 399 €.

33. Z faktúry vyhotovenej spol. TIBEX spol. s r. o. dňa 23.12.2009 pod č. 2009030 (č. I. 221) je preukázané, že spoločnosť vyúčtovala žalobcovi za stavebné práce 21.273,89 €. Z oznámenia žalovaného k 3. žiadosti o platbu RETURN.SK zo dňa 27.05.2010 (č. I. 401) je preukázané, že žalobca požiadal o úhradu tejto platby, no žalovaný ju neuznal za oprávnený výdavok v časti 8.456,49 €. Zo ZP č. 9/2014 je preukázané, že položky účtované vo faktúre č. 2009030 sú opodstatnené z hľadiska skutočného rozsahu a množstva realizovaných prác len v sume 13.891,27 €. V prípade faktúry č. 2009030 je preukázané, že ako oprávnený výdavok bola hodnotená suma 1.334,34 €, čo je preukázané z prílohy č. 1 k MV-OZP-57-51/2010 z 23.11.2010 (č. I. 490-496) a tento bol aj preplatený.

34. Z faktúry vyhotovenej spol. TIBEX spol. s r. o. dňa 29.03.2010 pod č. 2010004 (č. I. 218, 220) je preukázané, že táto spoločnosť vyúčtovala žalobcovi za stavebné práce za 9.209,10 €. Z oznámenia žalovaného k 2. žiadosti o platbu RETURN.SK II zo dňa 15.11.2020 (č. I. 411-412) je preukázané, že žalobca požiadal o úhradu tejto platby, no žalovaný ju neuznal za oprávnený výdavok v časti 3.756,63 €. Zo ZP č. 9/2014 je preukázané, že položky účtované vo faktúre č. 2010004 sú opodstatnené z hľadiska obvyklosti ceny len vo výške 8.385,61 € (č. I. 315-316).

35. Spolu súčet súm v odsekoch 33 a 34 spolu činí 12.213,12 € (č. I. 482), ktorá tvorí časť žalovanej sumy 25.090,74 €.

36. Z faktúr spoločnosti Zeas Slovakia s.r.o. č. 10/0187 z 05.03.2010, faktúra č. 10/0670 z 03.06.2010 a č. 10/0669 z 03.06.2010 je preukázané, že táto spoločnosť vyúčtovala žalobcovi viaceré veci tvoriace zariadenie telocvične spolu v sume 3.458,70 €. Z pripojených dodacích listov je preukázané, že žalobca jednotlivé predmety prevzal. Z listiny predloženej žalovaným „Vybavenie zakúpené v rámci projektu SK 2008 P4/1 od 02.04.2009 do 31.12.2009“ (č. I. 280) je preukázané, že za oprávnené uznal z tejto sumy žalovaný len výdavky v sume 2.622,57 €, t. j. rozdiel medzi uplatnenými a uznanými výdavkami je 863,13 € (preukázalo sa, že ide o 0,40 € viac ako uvádza žalobca na č. I. 482). Toto skutkové zistenie sa týka nároku na zaplatenie sumy 836,53 € (č. I. 482), ktorá tvorí časť žalovanej sumy 25.090,74 €. Z prílohy č. 1 vyhlásenia o overení výdavkov k MV-OZP-57-51/2010 z 23.11.2010 (č. I. 490-496) je preukázané, že preddavkovými platbami uhradil nielen sumu 2.622,57 €, ale aj tú sumu, ktorú požaduje vyplatiť žalobca, t. j. 836,53 €; vyplýva to z toho, že v oznámení k záverečnej žiadosti o platbu z 13.12.2010 požiadal žalobcu o poukázanie nevyčerpaných finančných prostriedkov (č. I. 404).

37. Dňa 10.05.2010 sa v rámci projektu RETURN.SK II uskutočnila monitorovacia návšteva na útvare policajného zaistenia pre cudzincov S. za účasti žalobcu, zástupcov ÚPZC a zodpovedného orgánu. V rámci popisu finančného plnenia je záver návštevy taký, že zodpovedný orgán obmedzil realizáciu aktivít zameraných na humanizáciu prostredia. Tento typ výdavkov je oprávnený len v súvislosti so zabezpečením voľnočasových aktivít. Keďže v projekte boli naplánované aj výdavky, ktoré nespĺňajú túto podmienku, konečný príjemca predloží návrh iného využitia týchto prostriedkov. Po jeho posúdení vypracuje zodpovedný orgán návrh dodatku ku grantovej zmluve. Uvedené je preukázané zo záznamu z monitorovacej návštevy č. p. MV-OZP-110-8/2010 (č. I. 293-296). Nebolo preukázané, že by bol vyhotovený uvedený návrh dodatku.

38. Preukázané bolo, že žalobca požiadal aj o úhradu ďalších platieb, ktoré žalovaný neuznal za oprávnené výdavky. Konkrétne, z oznámenia žalovaného k 2. žiadosti o platbu RETURN.SK zo dňa 24.05.2010 (položky 9.5, 9.7 na č. I. 391), je preukázané, že ako oprávnené priame výdavky v projekte neboli uznané aj: zriadenie knižnice v ÚPZC S.F. v sume 65 € a dovybavenie spoločenskej miestnosti v ÚPZC S. v sume 247,82 € (chýbal prieskum trhu, išlo o vybavenie zakúpené po uplynutí prvých troch mesiacov realizácie projektu). Z oznámenia žalovaného k 3. žiadosti o platbu RETURN.SK zo dňa 27.05.2010 (položky 9.2, 9.5 na č. I. 401), je preukázané, že ako oprávnené priame výdavky v projekte neboli uznané aj: spotrebný materiál ÚPZC S. v sume 71,57 € (nepreukázalo sa tvrdenie žalobcu z č. I. 483, že išlo o sumu 72,57 €), spotrebný materiál ÚPZC S. v sume 510,51 € (chýba prieskum trhu, zariadenie nebolo nakúpené do 3 mesiacov od začatia realizácie projektu a presahuje rozpočet), a zriadenie knižnice v ÚPZC S. v sume 126,20 €. Z oznámenia žalovaného k 4. žiadosti o platbu projektu SK 2009 RF OC 5/2 z 05.05.2011 (položka 9.2 na č. I. 421) je preukázané, že ako oprávnený priamy výdavok v projekte neboli uznané aj doplnenie knižnice v sume 57,20 €. Súčet týchto súm činí 1.078,30 €. Toto skutkové zistenie sa týka nároku na zaplatenie sumy 1.079,30 € (č. I. 482), ktorá tvorí časť žalovanej sumy 25.090,74 €. Toto skutkové tvrdenie sa preukázalo len v sume 1.078,30 €. Z prílohy č. 1 vyhlásenia o overení výdavkov k MV-OZP-57-51/2010 z 23.11.2010 (č. I. 495) je preukázané, že

žalovaný napokon uznal za oprávnené aj výdavky na dovybavenie v sume 65 €, 126,20 € za zariadenie knižnice a 71,57 € za spotrebný materiál.

39. Odbor zahraničnej pomoci žalovaného listom z 23.11.2010, č. k. MV-OZP-57-53/2010, označeným ako „Dodatok k vyhláseniu o overení výdavkov k žiadosti o záverečné vyúčtovanie“, čo je preukázané z tohto listu, požiadal odbor rozpočtu a financovania žalovaného o úhradu výdavkov spolu v sume 1.716,56 € (zriadenie sušiarne odevov v ÚPZC S.) zo zdrojov národného spolufinancovania.

40. Z listu žalovaného „Európsky fond pre návrat - oznámenie k záverečnej žiadosti o platbu“ z 13.12.2010, č. k. SF-ORF-5-052/2010 (č. l. 212-213, 404-405) je preukázané, že záverečné zúčtovanie projektu RETURN.SK bolo vykonané dňa 13.12.2020.

41. Z listu žalovaného zo 16.12.2010, č. k. SE-ORF-5-052/2010 (č. l. 488) je preukázané, že žalovaný oznámil žalobcovi, že na účet žalobcu poukázal platbu zo zdrojov národného spolufinancovania na úhradu výdavkov v sume 1.716,56 €. Z pripojeného výpisu z účtu je preukázané, že túto sumu uhradil žalobcovi 15.12.2010. Z tohto dôkazu sa nepotvrdilo skutkové tvrdenie žalobcu (č. l. 482), že žalovaný požiadal žalobcu o vykonanie prác spočívajúcich v rekonštrukcii a zariadenia ÚPZC v S. mimo grantových zmlúv (mimo rozpočet) s prísľubom uzavretia dodatku ku nim.

42. Zo záznamu z monitorovacej návštevy č. p. MV-OZP-110-53/2010 z 22.12.2010 (č. l. 300-303) vyplýva, že v uvedený deň sa uskutočnila monitorovacia návšteva na útvare policajného zaistenia pre cudzincov S. za účasti žalobcu a zodpovedného orgánu. V zázname sa uvádza, že bol podpísaný dodatok ku grantovej zmluve (č. l. 301 hore). Na inom mieste záznamu sa uvádza, že žalobca bol vyzvaný zodpovedným orgánom prijať dodatku ku grantovej zmluve, ktorým sa znížil grant o položku „osadenie a sprevádzkovanie slnečných kolektorov“. Zo žiadneho dôkazu uzatvorenie tohto dodatku preukázané nebolo; súd túto skutočnosť preto nemá za preukázanú.

43. Zo záznamu z rokovania konaného 18.02.2011 je preukázané, že zástupcovia žalovaného so zástupcami ÚPZC S. rokovali k analýze možnosti zakúpenia neoprávneného, čiastočne neoprávneného vybavenia v rámci projektu RETURN.SK I na základe potrieb útvaru policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce. ÚPZC má podľa tohto záznamu vyhotoviť preberací protokol, na základe ktorého prevezme od žalobcu vybavenie do telocvične, ktoré bolo neoprávnené/čiastočne neoprávnené v rámci projektu RETURN.SK.

44. Zo záznamu z rokovania konaného 25.02.2011 je preukázané, že zástupcovia žalovaného, útvaru policajného zaistenia pre cudzincov S., sa stretli v uvedený deň ohľadom preberania neoprávneného / čiastočne neoprávneného vybavenia v rámci oboch projektov. K prebratiu nedošlo, pričom žalobca uviedol, že prevod vlastníctva a vybavenia je možný len v zmysle grantovej zmluvy.

45. Z pozvánky žalovaného na stretnutie z 15.03.2011, č. k. OZP-2011/000052-017 je preukázané, že žalovaný pozval žalobcu na pracovné rokovanie. Predmetom rokovania bolo prerokovanie možnosti prevodu majetku medzi žalobcom a žalovaným zakúpeného v rámci oboch projektov. Z pozvánky nie je preukázaný žiaden súhlas alebo prísľub žalovaného.

46. Z bodu 3.3 prílohy E oznámenia k 5. žiadosti o platbu projektu SK 2009 RF OC 5/2 z 10.08.2011, č. k. SE-ORF4-2011/000346-019 s prílohami (č. l. 368) a z prehľadu výdavkov k projektu (č. l. 527) je preukázané, že žalobca žiadal o platbu na „LEASING MV“ v 1. žiadosti o platbu v rámci tohto projektu v sume 4.481,18 €, z čoho je ako oprávnený výdavok uznaných len 1.149,29 € a ako neoprávnený je uznaný výdavok 3.331,89 €. Z poznámky je preukázané, že ide o leasing na vozidlo Peugeot Partner Tepee, EČV: D. XXX G. z 26.03.2010, pričom suma prvej splátky je 4.481,18 € a v rámci projektu je možné opraviť len alikvotnú čiastku za projekt 4.481,18 € / 1096 dní (3 roky) = 4,09 €. Oprávnená suma zodpovedá 4,09 €/deň x 281 dní (počet dní od 26.03.2010 do 31.12.2010) = 1.149,29 €.

47. Z listu žalovaného „Európsky fond pre návrat - SK 2009 RF OC 5/2- oznámenie k žiadosti o záverečné zúčtovanie SE-ORF4-2011/000346-023“ zo dňa 15.11.2011 s prílohou je preukázané, že žalovaný schválil záverečné vyúčtovanie v rámci projektu RETURN.SK II dňa 15.11.2011.

48. Rozhodnutím SFK KE z 30.04.2012, č. k. 6/1504/2011/308, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím MF SR z 27.07.2012, č. k. MF/018014/2012-243, SFK KE uložila žalobcovi zaplatiť odvod vo výške porušenia finančnej disciplíny do štátneho rozpočtu a európskeho fondu pre návrat v sume 20.993,20 € do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, čo je preukázané z oboch týchto rozhodnutí.

49. Zo záznamu pracovného stretnutia z 28.09.2012 (č. l. 1059-1063) je preukázané, že dňa 07.09.2012 sa konalo pracovné stretnutie k projektom žalobcu. Pán S., projektový manažér žalobcu, uviedol, že v dôsledku požiadaviek žalovaného (prostredníctvom ÚPZC S.) bolo potrebné vykonať určité stavebné úpravy, čím došlo k zvýšeniu predpokladaných nákladov na rekonštrukciu zariadenia. Zo záznamu tiež je preukázané, že predmetom rokovania bola aj otázka výdavkov na leasing MV, ktoré boli uznané za neoprávnené, pričom zástupcovia žalobcu oznámili, že požiadavka krátenia akontácie bola stanovená až príručkou pre konečného príjemcu pre programový rok 2010/2011.

50. Na podklade citovaných rozhodnutí bola proti žalobcovi ako povinnému začatá na návrh SFK KE ako oprávneného exekúcia o vymożenie 20.993,20 € s príslušenstvom a trov exekúcie, ktorá bola vedená súdnym exekútorom O.. A.. W. B. pod sp. zn. EX 4030/2012, čo je preukázané z upovedomenia o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností z 18.01.2013, sp. zn. EX 4030/2012. Z uvedeného upovedomenia a e-mailu O.. O. K. Y. 25.11.2014 je tiež preukázaná výška predbežných trov exekúcie v sume 6.013,80 €.

51. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 05.10.2015, č. k. 4C/91/2013-667 je preukázané, že súd zamietol žalobu žalobcu proti žalovanému v inom spore pre premlčanie žalovaného nároku, pričom plynutie premlčania súd odvíjal od uplynutia 20 dňovej lehoty od schválenia záverečného zúčtovania.

52. Z výzvy exekútora k pristaveniu vozidiel zo dňa 20.12.2016, sp. zn. EX 4030/2012-84 KŠ je preukázané, že súdny exekútor vyzval žalobcu na pristavenie 7 vozidiel vo vlastníctve žalobcu. Dokazovaním nie je preukázané, či k speňaženiu týchto vozidiel došlo; súd v tomto prípade nemôže vychádzať z nepopretých skutkových tvrdení žalobcu s poukazom na § 470 ods. 2 CSP.

53. Z dokladov o vklade hotovosti na účet exekútora z 20.04.2015, 19.05.2015, 17.07.2015, 19.08.2015, 18.09.2015, 20.10.2015, 19.11.2015, 18.12.2015, 18.01.2016, 20.02.2016, 19.03.2016, 19.04.2016, 19.05.2016, 20.06.2016, 19.07.2016, 19.08.2016, 20.09.2016, 20.10.2016, 19.11.2016, 20.12.2016 a 19.01.2017 je preukázané, že viaceré osoby vložili v uvedené dni postupne súdnemu exekútorovi na jeho účet 21 vkladov po 500 €; celkovo vložili 10.500 €. Súdny exekútor súčasne vykonal žalobcovi z jeho účtu viaceré zážky: v sume 52,53 € dňa 11.02.2013, 223,60 € dňa 13.02.2013, 107 € dňa 18.04.2013, a 929,40 € dňa 10.04.2014, spolu 1.312,53 €. Z uvedeného zistenia vyplýva, že vymožených bolo k 19.01.2017 od žalobcu uvedeným spôsobom (t. j. zážkami a vkladmi žalobcu) 11.812,53 €.

54. Z listu Úradu vládneho auditu označeného ako „Žiadosť o oznámenie platieb - odpoveď“ z 07.03.2018 (č. l. 966) ale vyplýva, že O.. A.. W. M. zaslal Úradu vládneho auditu (predtým SFK KE) v súvislosti s exekúciou vedenou pod sp. zn. EX 4030/2012 celkovo 24 platieb, každú po 380 €, a jednu platbu 2.940 €, t. j. spolu 12.060 €. To logicky znamená, že súdny exekútor od žalobcu nemohol vymôcť len 11.812,53 €, ale najmenej 12.060 €, pretože exekútor by inak Úradu vládneho auditu (predtým SFK KE) nemohol zaslť titulom úhrady vymoženého plnenia viac než vymohol. Z uvedeného preto má súd za preukázané, že k 07.03.2018 bolo vymožených exekučne od žalobcu celkovo 12.060 €. To je menej ako je exekučne vymáhaná istina 20.993,20 €.

55. Žalobca v podaní z 03.01.2018 tvrdil (č. l. 944), že z uvedenej exekučne vymożenej sumy pripadá časť aj na trovy predmetnej exekúcie. Toto skutkové tvrdenie nebolo preukázané. S poukazom na § 470 ods. 2 CSP nebolo možné na toto konanie použiť ustanovenia o popretí skutkových tvrdení protistrany, pretože by to bolo v neprospech žalovaného. Inými slovami, súd nemohol prihliadnuť na to, že žalovaný uvedené skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že žalobca plnil aj trovy exekúcie - treba dodať, že sám žalobca si tým nebol istý, pretože tvrdil, že je tomu tak „zrejme“, resp. „podľa vedomostí žalobcu“. Súd preto konštatuje, že nebolo preukázané, že by žalobca plnil vymoženým plnením 12.060 € nejakú časť na trovy exekúcie.

XX. Z ostatných dôkazov nezistil súd žiadne iné, pre rozhodnutie významné skutočnosti. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu veci (ods. 18 až 55), súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu

v zrušujúcom uznesení podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), posúdil súd vec po právnej stránke nasledovne.

(iv) Relevantná právna úprava

57. Podľa čl. 63 ods. 2 písm. b) Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva v znení účinnom do účinnosti Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „Zmluva o založení ES“) Rada v súlade s postupom uvedeným v článku 67 do piatich rokov od nadobudnutia platnosti Amsterdamskej zmluvy prijme opatrenia o utečencoch a vyhnaných osobách v týchto oblastiach: podporovať vyvážené úsilie členských štátov pri prijímaní a znášaní dôsledkov prijímania utečencov a vyhnaných osôb.

58. Podľa čl. 11 bod 1 rozhodnutia 573/2007 v súlade s existujúcimi vnútroštátnymi predpismi a postupmi vytvorí každý členský štát partnerstvo s orgánmi a subjektmi, ktoré sa zúčastňujú na vykonávaní viacročného programu alebo ktoré môžu podľa dotknutého členského štátu užitočným spôsobom prispieť k jeho rozvoju. Takýmito orgánmi a subjektmi môžu byť príslušné regionálne, miestne, mestské a iné orgány verejnej moci, medzinárodné organizácie, najmä UNHCR, a subjekty, ktoré zastupujú občiansku spoločnosť, ako napríklad mimovládne organizácie alebo sociálni partneri.

59. Podľa čl. 25 ods. 1 písm. a) rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 573/2007/ES z 23. mája 2007, ktorým sa zriaďuje Európsky fond pre utečencov na obdobie rokov 2008 až 2013 ako súčasť všeobecného programu Solidarita a riadenie migračných tokov a ktorým sa zrušuje rozhodnutie Rady 2004/904/ES (Ú. v. EÚ L 144, 6.6.2007, s. 1 - 21) (ďalej len „rozhodnutie 573/2007“) členský štát na vykonávanie svojho viacročného programu a ročných programov určí: zodpovedný orgán: funkčný subjekt členského štátu, vnútroštátny orgán verejnej moci alebo subjekt určený členským štátom alebo subjekt, ktorý sa riadi súkromným právom členského štátu a ktorého poslaním je verejná služba, ktorý zodpovedá za riadenie viacročného programu a ročných programov podporovaných fondom a zabezpečuje všetku komunikáciu s Komisiou.

60. Podľa čl. 27 ods. 1 písm. e) rozhodnutia 573/2007 zodpovedný orgán zodpovedá za riadenie a vykonávanie viacročného programu v súlade so zásadou riadneho finančného hospodárenia, najmä prijíma platby od Komisie a vypláca platby konečným príjemcom.

61. Podľa čl. 27 ods. 1 písm. g) rozhodnutia č. 573/2007 zodpovedný orgán zodpovedá za riadenie a vykonávanie viacročného programu v súlade so zásadou riadneho finančného hospodárenia, najmä monitoruje dodávku spolufinancovaných produktov a služieb a kontroluje, či výdavky vykázané na akcie skutočne vznikli a či sú v súlade s pravidlami Spoločenstva a s vnútroštátnymi pravidlami.

62. Podľa čl. 36 rozhodnutia 573/2007 členské štáty overia, či zodpovedný orgán zabezpečuje, aby sa konečným príjemcom čo najrýchlejšie vyplatila celá suma príspevku z verejných zdrojov. Ak koneční príjemcovia spĺňajú všetky požiadavky týkajúce sa oprávnenosti akcií a výdavkov, nemožno sumy znižovať ani zdržiavať, ani spájať ich vyplatenie s akýmikoľvek ďalšími osobitnými poplatkami alebo inými poplatkami s rovnakým účinkom, ktoré by sumy určené pre konečných príjemcov znížili.

63. Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej len „zákon č. 523/2004 Z. z.“), na použitie účelovo určených prostriedkov Európskej únie zaradených do príjmov štátneho rozpočtu sa v štátnom rozpočte rozpočtujú príslušné výdavky. Súčasťou výdavkov príslušnej kapitoly sú aj prostriedky štátneho rozpočtu určené na financovanie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie.

64. Podľa § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z. z výdavkov podľa § 8 ods. 3 sa prijímateľovi poskytujú prostriedky prostredníctvom príslušného orgánu štátnej správy, alebo ak tak ustanoví osobitný zákon, prostredníctvom inej právnickej osoby, na základe podmienok určených v zmluve uzatvorenej s prijímateľom; na poskytovanie prostriedkov Európskej únie a prostriedkov štátneho rozpočtu určených na financovanie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie Pôdohospodárskou platobnou agentúrou sa vzťahuje osobitný predpis.

65. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

66. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

67. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

68. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá (ods. 1). Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví (ods. 2).

69. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

70. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

71. Podľa § 424 Občianskeho zákonníka za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

72. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (ods. 1). Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (ods. 2).

73. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

(v) Aplikácia právnej úpravy na zistený skutkový stav veci

74. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutkových zistení a citovanej právnej úpravy dospel súd k záveru, že žaloba je nedôvodná v celom rozsahu.

(a) Nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia 25.090,74 € s príslušenstvom

75. Strany sporu uzatvorili grantovú zmluvu z 01.04.2009 a grantovú zmluvu zo 17.12.2009 (ďalej len „grantové zmluvy“), ktorými Slovenská republika prostredníctvom žalovaného vytvorila partnerstvo so žalobcom ako subjektom, ktorý zastupuje občiansku spoločnosť a je konečným príjemcom, v zmysle čl. 11 ods. 1 rozhodnutia 573/2007, ktorým sa vykonáva čl. 63 ods. 2 písm. b) Zmluvy o založení ES. Žalovaný bol určený za zodpovedný orgán podľa čl. 25 ods. 1 písm. a) rozhodnutia 573/2007. Žalovaný má preto podľa čl. 27 ods. 1 písm. e) rozhodnutia 573/2007 povinnosť vyplácať platby konečným príjemcom. Preto je žalovaný v danom spore pasívne vecne legitimovaný v danom spore, pretože má právnu povinnosť vyplácať platby. V prípade, že konečný príjemca spĺňa všetky požiadavky týkajúce sa výdavkov, nemožno sumy znižovať, ani zadržiavať a zodpovedný orgán je povinný konečnému príjemcovi v zmysle čl. 36 rozhodnutia 573/2007 v spojení s § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z. vyplatiť celú sumu príspevku za podmienok určených v zmluve s prijímateľom, t. j. v danom prípade v grantových zmluvách uzatvorených stranami.

76. Strany sporu uzatvorili grantové zmluvy podľa ustanovení § 51 Občianskeho zákonníka, čiže ako nepomenované zmluvy, ktorá je v súlade s citovanými ustanoveniami rozhodnutia 573/2007 a § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z. V oboch zmluvách sa strany dohodli, že grant v oboch prípadoch bude použitý na úhradu celkových oprávnených výdavkov, ktorých oprávnenosť je oprávnený vyhodnotiť žalovaný podľa čl. 27 ods. 1 písm. g) rozhodnutia 273/2007, za podmienok uvedených v týchto zmluvách a jej prílohách. Strany sa v oboch zmluvách v čl. 7 ods. 16 dohodli, že do 20 pracovných dní po schválení záverečného zúčtovania žalovaný zodpovedný orgán poskytne žalobcovi záverečnú platbu vo výške rozdielu medzi sumou celkových oprávnených výdavkov a sumou poskytnutých preddavkových platieb.

77. Podstatou sporu v tejto časti bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy, ktorá podľa žalobcu predstavuje rozdiel medzi sumou celkových oprávnených výdavkov a sumou poskytnutých preddavkových platieb a to v sume 25.090,74 €. Súd preto skúmal, či žalobca preukázal splnenie podmienok pre to, aby mu žalovaný bol povinný plniť žalovanú sumu 25.090,74 € s príslušenstvom. Konkrétne žalobca

1. žiadal o preplatenie faktúry RIOS spoločnosť s ručením obmedzeným S.F., č. OF/125/09, znejúcej na sumu 5.211,01 €, ktorú žalovaný v celosti neuznal, nakoľko suma prekračovala rozpočet,
2. z faktúry RIOS spoločnosť s ručením obmedzeným S.F., č. OF/136/09, na sumu 5.951,19 € žiadal len zaplatenie sumy 4.952,78 €, nakoľko žalovaný uznal za oprávnenú položku v sume 998,41 €,
3. z faktúry TIBEX spol. s r.o., č. 2009030, na sumu 21.273,89 € a faktúry č. 2010004 na sumu 9.209,10 eura, po odpočítaní žalovaným uznaných výdavkov v sume 5.452,47 € a 12.817,40 €, žiadal zaplatenie sumy 12.213,12 €,
4. žiadal o zaplatenie faktúry vystavenej Z. G. č. 2209/257, na sumu 798 €, ktorú žalovaný neuznal, nakoľko suma prekračovala rozpočet,
5. z faktúry Zeas Slovakia s.r.o. č. 10/0187 na sumu 2.078,10 €, faktúry č. 10/0670 na sumu 848,40 €, a z faktúry č. 10/0669 na sumu 532,20 €, si uplatnil len zaplatenie sumy 836,53 €, keď žalovaný mal ako oprávnené uznať výdavky v sume celkom 2.622,17 €, a
6. žiadal o zaplatenie sumy 65 € ako zariadenie knižnice, sumy 247,82 € za DVD Phillips, sumy 71,57 € za spotrebný materiál, sumy 510,51 € za policu do knižnice, a sumy 126,20 € a 57,20 € v súvislosti s knižnicou, ktoré výdavky žalovaný vyhodnotil ako neoprávnené z dôvodu prekročenia rozpočtu, absencie prieskumu trhu, prípadne zakúpenia tohto vybavenia po 3 mesiacoch od realizácie projektu.

78. Z obsahu grantovej zmluvy z 01.04.2009 k projektu RETURN.SK je zrejmé, že tento projekt bol bližšie špecifikovaný v prílohe č. 1 a č. 2, pričom žalobca mal v jeho rámci, okrem iného, zabezpečiť i údržbu interiérov a exteriérov, prístrešok na vešanie prádla, pomôcky na dezinfekciu priestorov (germicídna lampa), upraviť priestor na menšiu telocvičňu s príslušným vybavením, zriadiť knižnicu a poskytnúť literatúru, všetko v rámci vopred schválenej výšky rozpočtu v sume 79.749,16 €; tá nesmela byť prekročená, a to ani v prípade, že by celkový objem oprávnených výdavkov bol vyšší ako predpokladaný celkový rozpočet podľa prílohy č. 2 grantovej zmluvy. Konečná výška grantu a príspevku žalobcu sa určovala na základe schválených oprávnených výdavkov skutočne vynaložených, odôvodnených a preukázaných v súvisi s projektom, pričom ak by tieto prekročili výšku schválenú v rozpočte, žalobca sa ako konečný príjemca zaviazal financovať tieto z vlastných zdrojov. Podľa prílohy č. 2 grantovej zmluvy mali jednotlivé priame oprávnené náklady vytvorenú samostatnú položku, s bližším popisom a prislúchajúcou sumou schváleného rozpočtu. Zároveň, pri uplatnení toho ktorého výdavku bolo potrebné dodržať presné pravidlá stanovené grantovou zmluvou a k nej prislúchajúcim dokumentom, vrátane príručky pre konečného príjemcu.

79. Rovnako aj projekt RETURN.SK II mal svoj vopred stanovený cieľ, resp. účel, špecifikovaný v prílohách č. 1 a č. 2 grantovej zmluvy zo 17.12.2009, pričom určitým spôsobom nadväzoval na projekt RETURN.SK, keďže jeho prostredníctvom mal žalobca pokračovať v úpravách a humanizácii vonkajších priestorov ÚPZC v S., drobnými opravami a úpravami zlepšiť vybavenie spoločenských miestností a iných vnútorných priestorov (posilňovňa, telocvičňa, knižnica), všetko opäť v rámci vopred schválenej výšky rozpočtu v sume 81.938,95 €, ktorú žalobca rovnako nesmel prekročiť, a to ani v prípade, ak by celkový objem skutočne oprávnených výdavkov bol vyšší ako predpokladaný celkový rozpočet podľa prílohy č. 2 grantovej zmluvy; v takom prípade znášal vzniknutý rozdiel žalobca ako konečný príjemca a zaviazal sa ho financovať z vlastných zdrojov. I v rámci tohto projektu príloha č. 2 stanovila pre každú samostatnú položku priamych výdavkov prislúchajúcu sumu rozpočtu.

80. Žalobca oprávnenosť hlavnej časti nároku na zaplatenie sumy 25.090,74 € vyvodzoval z toho, že ho žalovaný požiadal o vykonanie prác spočívajúcich v rekonštrukcii a zariadenia ÚPZC v S. mimo grantových zmlúv (mimo rozpočet) s príslubom uzavretia dodatku ku nim. Dokazovaním bolo preukázané (ods. 41), že skutočnosť, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 1.716,56 € za sušiareň, čo nadväzuje na to, že žalovaný požiadal žalobcu o vykonanie prác spočívajúcich v rekonštrukcii a zariadenia ÚPZC v S. mimo grantových zmlúv (mimo rozpočet) s príslubom uzavretia dodatku ku nim samo o sebe nezakladá záver, že by žalovaný od žalobcu požadoval i práce neкрыté rozpočtom projektu RETURN.SK, resp. RETURN.SK II, najmä nie tie, ktoré sú predmetom konania a okrem sušiarne sa týkajú i rekonštrukcie telocvične, knižnice a ich vybavenia. Žalovaný v priebehu konania, či už vo vyjadrení k žalobe, ako i v následných písomných podaniach a ústnych vyjadreniach uvádzal, že súhlasil len s rekonštrukciou, ktorá bola súčasťou grantovej zmluvy a ako taká prešla hodnotiacim

a výberovým procesom, t. j. s rekonštrukciou, ktorá našla vyjadrenie v grantovej zmluve. Nebolo preukázané, že by od žalobcu ako konečného príjemcu požadoval práce, na ktoré nemal finančné krytie. K úhrade sumy 1.716,56 € z prostriedkov štátneho rozpočtu pritom pristúpil len z dôvodu, že na základe stanoviska Európskej komisie počas realizácie projektu nebola táto aktivita oprávnená v rámci Európskeho fondu pre návrat. Z dokazovania bolo preukázané (vyššie v ods. 19, 20 a 26), že za žalovaného jediným orgánom kompetentným v jeho mene konať a taký súhlas udeliť bol odbor zahraničnej pomoci ministerstva, zastúpený vedúcim služobného úradu. Vzhľadom na to, že tento kompetentný orgán taký súhlas nedal (opak preukázaný nebol), považoval žalovaný za irelevantné prípadné vyhlásenie alebo prísľub KR PZ v D. dodatok grantovej zmluvy uzatvoriť. Inými slovami, KR PZ takýto súhlas oprávnený dať nebol. Tiež treba uviesť, že samotný súhlas KR PZ ako vlastníka daný pre účely stavebného konania nemožno považovať za súhlas s prácami pre účely grantovej zmluvy (ods. 24); existencia žiadneho iného súhlasu z dokazovania nevyplývala. Existenciu takého prísľubu nemožno vyvodiť z pozvánky na rokovanie zo dňa 15.03.2011, na ktorom sa mali prerokovať možnosti prevodu majetku (ods. 45).

81. Žalobca žiadal o preplatenie faktúry za stavebné, elektroinštalačné a zhotoviteľské práce (faktúry RIOS spoločnosť s ručením obmedzeným S.e, č. OF/125/09, na sumu 5.211,01 €; z faktúry na sumu 5.951,19 € žiadal len zaplataenie sumy 4.952,78 € a z faktúry TIBEX spol. s.r.o., č. 2009030, žiadal zaplataenie sumy 12.213,12 €). V prípade faktúry spoločnosti TIBEX spol. s.r.o. č. 2009030 z dokazovania vyplývalo, že žalobcovi žalovaný preplatil i sumu 1.334,34 € (č. l. 494). V tejto časti preto nárok nie je dôvodný, pretože zanikol splnením podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

82. Čo sa týka zvyšnej časti, podľa súdu nejde o nároky titulom bezdôvodného obohatenia. Súd poukazujúc na vyslovený právny názor odvolacieho súdu uvádza, že o plnenie bez právneho dôvodu ide v situácii, ak niekomu bolo niečo dané alebo v prospech niekoho konané, pričom touto činnosťou došlo buď k nadobudnutiu majetkových hodnôt alebo nedošlo k ich zníženiu na strane obohateného, ku ktorému by inak došlo. Ak ten, kto plnil, konal v domnienke, že plnil svoj vlastný záväzok, vznikol medzi ním a tým, komu bolo plnené, právny vzťah z plnenia bez právneho dôvodu a nárok na vrátenie takého plnenia. Na vrátenie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu vzniká teda nárok iba vtedy, ak ten, kto plnil, nemal vedomosť o tom, že nie je povinný plniť; ak pritom investuje do cudzieho majetku a majetok druhého sa tým zhodnotí, majetkovým prospechom nie je hodnota vynaložených prostriedkov, ale zhodnotenie vecí, ktoré dostal obohatený.

83. O taký prípad nejde, pretože sa nepreukázalo, že by žalobca konal pri plneniach z uvedených faktúr v domnienke, že plnil svoj vlastný záväzok. Medzi stranami preto nemohol vzniknúť právny vzťah z plnenia bez právneho dôvodu a nárok žalobcu na vrátenie takého plnenia. Taký nárok by vznikol iba, ak by žalobca nemal vedomosť o tom, že nie je povinný plniť. Nebolo preukázané, že by žalobca takú vedomosť nemal. Nevyplývalo z dokazovania, že by žalovaný udelil súhlas s prácami nekrytými rozpočtom projektov RETURN.SK I a RETURN.SK II, resp. by dal prísľub uzavretia dodatku grantovej zmluvy. Nebolo preukázané, že by predmetný prísľub alebo súhlas bol daný. Žalobca preto mal vedomosť, že nie je povinný plniť.

84. Súd preto dospel k záveru, že žalobca sa žalobou podanou titulom bezdôvodného obohatenia cieľi obchádzanie ustanovení uzatvorených grantových zmlúv. V danom prípade ide o nároky žalobcu z grantových zmlúv, ktoré strany uzatvorili a práva a povinnosti strán treba posudzovať podľa príslušných ustanovení upravujúcich grantovú zmluvu k projektu RETURN.SK I a RETURN.SK II V takom prípade sa musí skúmať, vo vzťahu ku každej jednotlivéj položke tohto nároku nielen čo je daná jej oprávnenosť, resp. neoprávnenosť v súlade so zmluvnými dojednaniami, ale i to, či uplatnená položka (ne)bola v konečnom dôsledku žalovaným preplatená. Inak povedané, žalovaný by mal žalovaný nárok len ak by preukázal, že ide o oprávnené výdavky; to ale nepreukázal.

85. Súd sa stotožňuje so žalovaným, že jediným právne relevantným spôsobom ako bolo možné predmetné práce žalobcovi preplatiť bolo uzavretie dodatku ku grantovej zmluve medzi žalobcom a žalovaným, k čomu však nedošlo. Konanie žalobcu bolo v rozpore s projektovou dokumentáciou a v rozpore s podmienkami grantovej zmluvy, s ktorej znením pri uzatvorení dobrovoľne súhlasil. Žalobca musel od počiatku vedieť, že výdavky za dodatočne vykonané práce nemá zazmluvnené a nie sú kryté rozpočtom, preto musel vedieť a predpokladať, že takto vynaložené výdavky budú posúdené

ako neoprávnené. Žalobca tak predmetnou žalobou na vydanie bezdôvodného obohatenia obchádza podmienky plnenia príslušnej grantovej zmluvy.

86. Žalobca žiadal aj o zaplatenie faktúry vystavenej Z. G. č. 2209/257, na sumu 798 €, no táto bola uhradená v sume 399 €, pričom za 1 ks nebola uhradená v sume 399 €. Bolo preukázané, že nedošlo k preplateniu, nakoľko sa zakúpený germicídny žiarič nenachádza v ÚPZC S. (ods. 32). Tým nevznikol žalobcovi nárok podľa čl. 2 ods. 4 a 5, čl. 7 ods. 16 grantovej zmluvy z 01.04.2009, pretože v sume 399 € nejde o oprávnený výdavok a neslúži za účelom dosiahnutia cieľov projektu, keďže sa v areáli nenachádza, pričom vo zvyšku sumy 399 € nie je nárok dôvodný, pretože ho žalovaný plnil (t. j. žalobca nemôže preplatenú sumu žiadať duplicitne).

87. Čo sa týka žiadosti žalobcu o preplatenie výdavkov z faktúry Zeas Slovakia s.r.o. č. 10/0187 na sumu 2.078,10 €, faktúry č. 10/0670 na sumu 848,40 €, a z faktúry č. 10/0669 na sumu 532,20 €, žalobca si uplatnil len zaplatenie sumy 836,53 €. Táto však bola uhradená preddavkovými platbami (ods. 36). Žalobca sa teda nemôže domáhať splnenia nároku, ktorý zanikol splnením podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný ho v rámci preddavkových platieb žalobcovi uhradil. Preto nie sú splnené podmienky podľa čl. 7 ods. 16 grantovej zmluvy z 01.04.2009 a žalovanému nevznikla právna povinnosť zaplatiť žalobcovi časť žalovanej sumy 836,53 €.

88. Žalobca žiadal tiež o preplatenie zriadenia v ÚPZC S. v sume 65 €, spotrebný materiál ÚPZC S. v sume 71,57 € a 126,20 € za zriadenie knižnice v ÚPZC S.. Bolo preukázané, že tieto sumy boli napokon uznané za oprávnené (č. l. 495). Na tieto plnenia preto žalobca nemá dôvod, keďže došlo k zániku týchto nárokov žalobcu splnením podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože ich žalovaný žalobcovi poukázal a patria do súm pokrytých preddavkovými platbami.

89. Žalobca žiadal o preplatenie sumy 247,82 € za dovybavenie spoločenskej miestnosti v ÚPZC S. (DVD Phillips), u ktorého absentoval prieskum trhu. Nerealizovanie prieskumu trhu je v rozpore s požiadavkou realizovať projekt svedomito, efektívne, transparentne a s náležitou starostlivosťou, ku ktorej dodržiavaniu sa zaviazal žalobca v čl. 2 ods. 7 grantovej zmluvy z 01.04.2009. Vzhľadom na to posúdil žalovaný tento výdavok správne ako neoprávnený a žalobcovi nemohol vzniknúť nárok podľa čl. 7 ods. 16 tejto grantovej zmluvy na jeho preplatenie. Žalobca žiadal aj o preplatenie sumy 510,51 € za policu do knižnice a sumy 57,20 € v súvislosti s knižnicou. V tomto prípade presiahla suma rozpočet a vec nebola zakúpená do 3 mesiacov po začatí realizácie projektu. Vzhľadom na absenciu splnenia tejto požiadavky neboli správne výdavky posúdené ako oprávnené, čo vylučuje, aby na ich preplatenie vznikol žalobcovi nárok podľa čl. 7 ods. 16 tejto grantovej zmluvy na jeho preplatenie.

90. V súvislosti s týmto nárokom vzniesol žalovaný námietku premlčania. Súd ju považuje za nedôvodnú. Ako už uviedol odvolací súd (posledná veta v ods. 38 odôvodnenia zrušujúceho uznesenia), vyriešenie otázky uplatňovanej právnej úpravy bude mať význam i pre počiatok a dĺžku premlčacej doby. Preto sa k tejto otázke vyjadruje súd až na záver po tom, čo ustálil, aká právna úprava sa na vec vzťahuje (t. j. či ide o zmluvné nároky alebo o nároky titulom bezdôvodného obohatenia). Súd dospel k záveru, že nároky žalobcu sú z právneho hľadiska nárokmi z grantovej zmluvy z 01.04.2009, t. j. ide o zmluvné nároky. Inými slovami, strany sporu sa v zmluve dohodli na pravidlách grantu tak, že - zjednodušene povedané - sa podľa týchto pravidiel strany sporu dohodli, ktorý výdavok sa bude považovať za oprávnený a ktorý nie. Žalobca si teda uplatňuje proti žalovanému nárok, o ktorom sa domnieva, že má nárok na jeho „preplatenie“, resp. úhradu podľa čl. 7 ods. 16 grantovej zmluvy z 01.04.2009, pričom ak je tento nedôvodný, tento nárok mu nevznikol. Podľa súdu preto nejde o nárok z bezdôvodného obohatenia. To má dopad aj na otázku premlčania, ktoré je potrebné posudzovať podľa § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka, čiže sa uplatní všeobecná trojročná premlčacia doba. Záverečné zúčtovanie projektu RETURN.SK bolo vykonané dňa 13.12.2010 (ods. 40). V zmysle čl. 7 ods. 16 grantovej zmluvy z 01.04.2009 sa zodpovedný orgán zaviazal poskytnúť konečnému príjemcovi (v tomto prípade žalobcovi) záverečnú platbu vo výške rozdielu medzi sumou celkových oprávnených výdavkov a sumou poskytnutých preddavkových platieb do 20 pracovných dní. Ak by výdavky uplatňované žalobcom v rozsahu sumy 25.090,74 € boli oprávnené, bol žalovaný povinný plniť ich vzhľadom na deň schválenia záverečného vyúčtovania (13.12.2010) najneskôr dňa 12.01.2011, t. j. v 20. pracovný deň po dni schválenia záverečného vyúčtovania. Nasledujúcim dňom by sa žalovaný v prípade odôvodnenosti nároku žalobcu dostal žalovaný do omeškania a v tento deň mohol právo vykonať prvýkrát. S ohľadom na § 101 Občianskeho zákonníka by v takom prípade premlčacia doba žalobcovi uplynula uplynutím dňa

12.01.2014. Žalobca svoj nárok na plnenie uplatnil už 06.05.2013, čo urobil pred uplynutím premlčacej lehoty. Nárok žalobcu v tejto časti nie je premlčaný. To však bez ďalšieho nezakladá dôvodnosť nároku ako už súd uviedol vyššie.

91. Nesplnenie podmienok pre preplatenie výdavkov podľa ustanovení grantovej zmluvy zakladá záver, že žalovaný nemá povinnosť preplatiť žalobcovi tieto výdavky v zmysle čl. 27 ods. 1 písm. e) a čl. 36 rozhodnutia 573/2007 v spojení s § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z.

92. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti je nedôvodná žaloba v časti o zaplatenie sumy 25.090,74 €, čo zakladá aj nedôvodnosť príslušenstva tohto nároku. Súd vo vzťahu k tejto sume preto žalobu vo výroku I. zamietol.

(b) Nárok z grantovej zmluvy na zaplatenie 3.331,89 € s príslušenstvom

93. Žalobca sa domáhal aj zaplatenia sumy 3.331,89 € s úrokom z omeškania vo výške 5,75% zo sumy 3.331,89 € od 06.05.2013 do zaplatenia. Uvedená suma predstavuje neuznanú časť akontačnej splátky (v celkovej sume 4.481,18 €) za leasing motorového vozidla zakúpeného žalobcom v rámci projektu RETURN.SK II

94. Žalovaný namietal, že tento nárok je premlčaný. Súd sa preto primárne musel zaoberať otázkou premlčania. Žalobca si tento nárok uplatnil prvýkrát na pojednávaní dňa 03.11.2014 (č. l. 257), pretože pôvodne sa v žalobe domáhal vo vzťahu k tomuto nároku len určenia, že tento výdavok žalobcu vo výške 3.331,89 € je oprávnený. V čase vykonania tohto úkonu právna úprava pripúšťala vykonanie úkonu aj do zápisnice (§ 40 ods. 1, § 42 ods. 1 OSP). Dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný oznámil žalobcovi skutočnosť, že daný výdavok na leasing motorového vozidla z celkovej sumy 4.481,18 € je oprávnený len v časti sumy 1.149,29 € a neoprávnený vo zvyšku sumy 3.331,89 € z listu z 10.08.2011 (ods. 46 vyššie); najneskôr preto, lebo už v žalobe na č. l. 8 tvrdil, že sa o neuznaní dozvedel aj skôr (nie je však zrejmé kedy). Záverečné zúčtovanie projektu RETURN.SK II bolo vykonané dňa 15.11.2011 (ods. 46, 47). V zmysle čl. 7 ods. 16 grantovej zmluvy zo 17.12.2009 sa zodpovedný orgán zaviazal poskytnúť konečnému príjemcovi (v tomto prípade žalobcovi) záverečnú platbu vo výške rozdielu medzi sumou celkových oprávnených výdavkov a sumou poskytnutých preddavkových platieb do 20 pracovných dní. Ak by výdavky uplatňované žalobcom boli oprávnené, bol žalovaný povinný plniť ich vzhľadom na deň schválenia záverečného vyúčtovania (15.11.2011) najneskôr dňa 14.12.2011, t. j. v 20. pracovný deň po dni schválenia záverečného vyúčtovania. Nasledujúcim dňom by sa žalovaný v prípade odôvodnenosti nároku žalobcu dostal žalovaný do omeškania a v tento deň mohol právo vykonať prvýkrát. S ohľadom na § 101 Občianskeho zákonníka by v takom prípade premlčacia doba žalobcovi uplynula uplynutím dňa 14.12.2014. Žalobca svoj nárok na plnenie uplatnil už 03.11.2014, čo urobil pred uplynutím premlčacej lehoty. Nárok žalobcu na zaplatenie sumy 3.331,89 € s úrokom z omeškania vo výške 5,75% zo sumy 3.331,89 € od 06.05.2013 do zaplatenia preto nie je premlčaný a bol uplatnený včas. Tento záver o počiatku plynutia premlčacej doby je aj v súlade so záverom prijatým Okresným súdom Bratislava I v inom spore strán vedenom pod sp. zn. 4C/91/2013, v ktorom to viedlo k zamietnutiu žaloby pre premlčanie žalovaného nároku. Súd preto skúmal túto časť žalovaného nároku z vecnej stránky.

95. Žalovaný odmietol posúdiť predmetný výdavok v časti sumy 3.331,89 € ako oprávnený, pretože oprávnený bol len v alikvotnej časti za projekt za 281 dní od 26.03.2010 do 31.12.2010 (ods. 46 vyššie), kedy slúžilo vozidlo na realizáciu projektu. Toto posúdenie výdavku žalovaného je podľa súdu správne a v súlade s dojednaniami grantovej zmluvy zo 17.12.2009. Ako z dokazovania vyplynulo, žalovaný sa podľa § 51 Občianskeho zákonníka zaviazal poskytnúť žalobcovi grant z finančných prostriedkov Európskeho fondu pre návrat na úhradu oprávnených výdavkov za podmienok uvedených v uvedenej zmluve (čl. 2 ods. 2 zmluvy). Žalovaný ako konečný príjemca grantu sa zaviazal použiť grant výlučne na úhradu celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu (čl. 2 ods. 5 zmluvy). Strany si v zmluve (čl. 5 ods. 2) dohodli, že za oprávnené výdavky sa považujú len výdavky, ktorých úhrade bude, okrem iného, aj v súlade s Príručkou konečného príjemcu, ktorá obsahuje podrobný popis jednotlivých kategórií priamych a nepriamych oprávnených výdavkov a neoprávnených výdavkov. Ako z dokazovania ďalej vyplynulo, podľa obsahu pravidiel Prírúčky konečného príjemcu pre ročné programy 2009 (ods. 28 a 29), v prípade lízingu je oprávnenosť výdavku daná len „počas trvania projektu“, resp. tieto výdavky sú oprávnenými nákladmi len „pre obdobie jeho využívania pre potreby projektu“. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, ktoré prezentoval aj počas konania a aj na pracovnom stretnutí dňa 07.09.2012 (ods. 49), že

požiadavka krátenia akontácie bola stanovená až príručkou pre konečného príjemcu pre programový rok 2010/2011 (č. I. 1060), pretože jednoznačne pravidlá oprávnenosti viažúce sa len na čas trvania projektu, resp. pre obdobie využívania pre potreby projektu boli už v príručke pre ročné programy 2009.

96. Uvedené pravidlá v príručke konečného príjemcu vo vzťahu k akontačnej splátke znamenajú to, že takéto výdavky na akontačnú splátku nie sú v rámci pravidiel vynakladania verejných prostriedkov oprávnené v plnej výške, keďže ide o zisk konečného príjemcu, preto je dôvod na preplatenie len pomernej časti zodpovedajúcu dobe realizácie projektu. V danom prípade nešlo o leasingovú splátku, ale o tzv. akontáciu [finančný preddavok (záloha), ktorý platí nájomca prenajímateľovi ešte pred samotným prevzatím vozidla do nájmu]. S poukazom na citované ustanovenia príručky pre konečného príjemcu možno zopraviť len časť pripadajúcu na obdobie využívania motorového vozidla pre potreby projektu.

97. Žalobca žalovaného požiadal o platbu na „LEASING MV“ v 1. žiadosti o platbu v rámci tohto projektu v sume 4.481,18 € na leasing na vozidlo Peugeot Partner Tepee, EČV: D. XXX G. z 26.03.2010. Projekt podľa čl. 4 ods. 1 grantovej zmluvy zo 17.12.2009 trval do 31.12.2010. Za obdobie od 26.03.2010 do konca projektu dňa 31.12.2010, kedy vozidlo slúžilo v súlade s Príručkou konečného príjemcu počas trvania projektu, ide o obdobie 281 dní. Žalovaný preto správne priznal žalobcovi len alikvotnú časť za projekt, ktorá zodpovedá sume 1.149,29 € podľa výpočtu žalovaného, ktorá vyplývala z dokazovania (ods. 46).

98. Vo zvyšku v sume 3.331,89 € teda žalobca žiadal od žalovaného neoprávnene v rozpore s ustanoveniami grantovej zmluvy zo 17.12.2009 a tým aj v rozpore s čl. 27 ods. 1 písm. e) a čl. 36 rozhodnutia 573/2007 v spojení s § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z.

99. Na žalovanú sumu v rozsahu 3.331,89 € s úrokom z omeškania 5,75% ročne zo sumy 3.331,89 € od 06.05.2013 do zaplatenia žalobca nemá nárok a súd žalobu aj v tejto časti zamietol.

(c) Nárok na zaplatenie skutočnej škody 1.312,53 €

100. Žalobca sa domáhal zaplatenia skutočnej škody 1.312,53 € (pozn. sudcu: pôvodne bola táto suma súčasťou nároku na zaplatenie 6.013,80 €, ktorý tvoril bod V. petitu zmenenej žaloby na č. I. 781). Žalobca nárok odôvodňoval tým, že mu vznikol, pretože žalovaný so žalobcom neuzatvoril dodatok ku grantovej zmluve napriek skorším príslubom a práve v dôsledku uvedeného vznikol žalobcovi záväzok na zaplatenie trov exekúcie vedenej súdnym exekútorom O.. A.. W. B. pod sp. zn. EX 4030/2012 na podklade exekučného titulu, ktorým bolo rozhodnutie SFK KE z 30.04.2012, č. k. 6/1504/2011/308, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím MF SR z 27.07.2012, č. k. MF/018014/2012-243. Žalovaný nárok pozostáva zo splátok, ktoré exekútor vymohol od žalobcu ako povinného (č. I. 786). Po právnej stránke dôvodil nárok odkazom na § 415 a § 424 Občianskeho zákonníka (napr. č. I. 768).

101. Súd sa preto zaoberal najprv tým, či žalobca preukázal splnenie podmienok pre vznik nároku na náhradu škody podľa § 424 Občianskeho zákonníka. Túto otázku posudzoval v kontexte argumentácie žalobcu súd preto, že podľa doktríny aplikácia § 415 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy len vtedy, ak nie je konkrétna právna úprava vzťahujúca sa na konanie, ktorého protiprávnosť sa posudzuje. Pokiaľ postup stanovený právnou normou bol dodržaný, je aplikácia § 415 Občianskeho zákonníka vylúčená (Švestka, J. a kol.: Občiansky zákoník I. § 1-459. Praha : C. H. Beck, 2008, s. 1049). Ak by súd vylúčil možnosť aplikovania § 424 Občianskeho zákonníka, zaoberal by sa tým, či nie sú splnené podmienky aspoň pre aplikáciu § 415 Občianskeho zákonníka.

102. Pritom nie každé konanie proti dobrým mravom je spojené s občianskoprávnou zodpovednosťou. Predpokladom vzniku zodpovednosti v tomto prípade je, že: (i) došlo k úkonu proti dobrým mravom (tým sa rozumie konanie alebo opomenutie), (ii) vznikla škoda, (iii) medzi uvedenými predpokladmi je príčinná súvislosť, a (iv) je dané úmyselné zavinenie. Pod skutkovú podstatu tohto ustanovenia možno zaradiť prípady výkonu práva smerujúceho úmyselne (zámerné) k tomu, aby bola inému spôsobená škoda (prípady šikany) a to bez ohľadu na to, že by sa výkon práva mohol javiť vo svojej podstate ako oprávnený (napr. cit. Švestka, s. 1093). Tieto predpoklady žalobca preukázal nasledovne.

103. Po prvé, dobrými mravmi sú pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku (uznesenie Ústavného súdu SR z

24.02.2011, č. k. IV. ÚS 55/2011-19). Súd preto skúmal, či sa žalovaný takéhoto správania sa dopustil. Bolo preukázané, že žalovaný uhradil žalobcovi 1.716,56 € za zriadenie sušiarne (ods. 39). Avšak len táto okolnosť, sama o sebe, nepreukazuje, že by žalovaný od žalobcu požadoval i práce nekryté rozpočtom projektu RETURN.SK I, resp. RETURN.SK II, najmä nie tie, ktoré sú predmetom konania a okrem sušiarne sa týkajú i rekonštrukcie telocvične, knižnice a ich vybavenia. Žalovaný v priebehu konania (či už vo vyjadrení k žalobe, ako i v následných písomných podaniach a ústnych vyjadreniach) uvádzal, že súhlasil len s rekonštrukciou, ktorá bola súčasťou grantovej zmluvy a ako taká prešla hodnotiacim a výberovým procesom, t. j. s rekonštrukciou, ktorá našla vyjadrenie v grantovej zmluve; od žalobcu ako konečného príjemcu teda práce, na ktoré nemal finančné krytie, nepožadoval. K úhrade sumy 1.716,56 € z prostriedkov štátneho rozpočtu pritom pristúpil len z dôvodu, že na základe stanoviska Európskej komisie počas realizácie projektu nebola táto aktivita oprávnená v rámci európskeho fondu pre návrat. Bolo preukázané (ods. 20, 26), že v mene žalovaného bol jediným orgánom kompetentným v jeho mene konať a taký súhlas udeliť, bol za žalovaného jeho odbor zahraničnej pomoci, zastúpený vedúcim služobného úradu; vzhľadom na to, že kompetentný orgán taký súhlas nedal, bolo a je irelevantné prípadné vyhlásenie alebo prísľub KR PZ dodatku grantovej zmluvy uzatvoriť. To, ktorý orgán a kto je za žalovaného oprávnený konať vo veciach grantovej zmluvy vyplýva aj priamo zo znenia grantovej zmluvy. Vzhľadom na to nevyplývalo z dokazovania, že by žalovaný udelil súhlas s prácami nekrytými rozpočtom projektov RETURN.SK I a RETURN.SK II, resp. by dal prísľub uzavretia dodatku grantovej zmluvy. Nebolo preukázané, že by predmetný prísľub alebo súhlas bol daný. Nevyplývalo to ani z pozvánky na rokovanie zo dňa 15.03.2011 (ods. 45). Vzhľadom na to nebolo preukázané na strane žalovaného žiadne konanie alebo opomenutie v rozpore s dobrými mravmi.

104. Po druhé, žalobca tvrdil, že mu vznikla skutočná škoda 1.312,53 €, pretože ide o trovy exekúcie. Uvedené tvrdenie vykonaným dokazovaním nebolo preukázané. Bolo preukázané, že žalobcovi boli z jeho bankového účtu vykonané celkovo zrážky v tejto sume, ale z dokazovania nevyplývalo, že by išlo o plnenie trov exekúcie ako tvrdil žalobca. Bolo preukázané, že žalobca plnil na účet exekútora viaceré platby dobrovoľne, no súčet týchto platieb spolu s vykonanými zrážkami činia spolu 11.812,53 €, pričom podľa údajov oprávneného (Úrad vládného auditu (ods. 54) poslal exekútor oprávnenému z vymožených platieb až 12.060 €. Nebolo ale preukázané, či vymohol od žalobcu aj ďalšie plnenia a ak áno, v akej výške (žiadne dokazovanie v tomto smere nebolo navrhnuté). Každopádne, uvedená suma 12.060 € je menej ako vymáhaná istina. Nie je preto zrejme, ako dospel žalobca k záveru, že došlo k plneniu aj na trovy exekúcie a v akom rozsahu. Sám žalobca to uvádzal slovami „zrejme“, resp. že je to tak len podľa jeho vedomostí (ods. 53, 55). Inak povedané, ak tvrdil žalobca, že mu vznikla skutočná škoda v podobe trov vzniknutých v predmetnej exekúcii, tak potom súd musí konštatovať, že existencia takejto škody preukázaná nebola.

105. Po tretie, ani podmienku príčinnej súvislosti žalobca nepreukázal. Príчинná súvislosť znamená priamu väzbu javov, v rámci ktorej jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku. Atribútom príčinnej súvislosti je „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný (v tomto zmysle napr. rozsudky NS SR: R 28/2008 z 29.03.2007; sp. zn. 3Cdo/32/2007 z 30.06.2010, sp. zn. 5Cdo/126/2009; sp. zn. 5Cdo/219/2007 z 30.07.2008; rozsudok z 27.10.2010, sp. zn. 5Cdo/301/2009).

106. Nebolo preukázané, že by medzi tvrdenou škodou a porušením právnej povinnosti žalovaného bola príчинná súvislosť. Žalobcovi vznikla predmetná údajná škoda preto, že nútene plnil dlh vymáhaný v exekučnom konaní na podklade exekučného titulu. Inými slovami, medzi tvrdeným porušením povinností zo strany žalovaného a tým, že žalobca musel nútene uhradiť SKF KE vymáhaný nárok nie je príчинná súvislosť. Daný vymáhaný nárok nemusel uhradiť žalobca preto, že žalovaný by sa voči nemu dopustil nejakého konania alebo opomenutia, ale výlučne preto, že bol k tomu zaviazaný vykonateľným rozhodnutím správneho orgánu a neplnil dobrovoľne. To je skutočnou príčinou vzniku zmenšenia majetku žalobcu, ktoré nesprávne považuje za škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti s konaním alebo opomenutím žalovaného. Inými slovami, regresný nárok uhradil žalobca preto, že mu to bolo uložené vykonateľným rozhodnutím, nie preto, že žalovaný porušil svoje povinnosti. Teda to, že vznik žalobcom tvrdenej škody z časového hľadiska nasleduje po tvrdenom porušení povinnosti žalovaného konať v rozpore s dobrými mravmi nezakladá kauzálnu väzbu medzi týmito dvoma javmi. Nie je preukázaná

„priamosť“ pôsobenia príčiny (porušenie zákazu konať v rozpore s dobrými mravmi) na následok (vznik škody v podobe úhrady dlhu vymoženého v exekúcii). Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný. Tu o taký prípad nejde.

107. Po štvrté, žalobca nepreukázal ani to, že konania proti dobrým mravom (t. j. konania, ktoré ale žalobca nepreukázal) by sa žalovaný dopustil úmyselne. Občianske právo nedefinuje pojem zavinenia a pri skúmaní tejto otázky vychádza tradične z trestného práva hmotného. Zavinenie je v tomto koncepte založené na dvoch zložkách, a to vedomostnej a vôľovej zložke. Pri úmyselnom zavinení je zastúpená tak vedomostná, ako aj vôľová zložka. Pri nedbanlivosti je daná len vedomostná zložka. O úmyselné zavinenie ide vtedy, ak (i) škodca chcel uvedeným v zákone spôsobiť škodu alebo (ii) škodca vedel, že svojím konaním môže škodu spôsobiť a pre prípad, že ju spôsobí, bol s tým uzrozmenný. Tieto okolnosti žalobcom preukázané neboli. Nebolo preukázané, že by uvedené vedomostné a vôľové požiadavky vo vzťah ku konaniu, resp. opomenutiu žalovaného napíňal štatutárny orgán žalovaného alebo iný oprávnený zamestnanec tak, že by chcel žalobcovi spôsobiť škodu (priamy úmysel) alebo že by aspoň vedela taká konajúca osoba, že môže škodu spôsobiť a pre prípad, že ju spôsobí, bola s tým uzrozmenná (nepriamy úmysel) (napr. daním prísľubu uzatvorenia dodatku ku grantovej zmluve, či udelením súhlasu, a pod.). Zákonodarca v § 424 Občianskeho zákonníka predpokladá, že nepostačuje len rozpor konania s dobrými mravmi, ale treba kvalifikovanejšie konanie, čiže úmyselné konanie proti dobrým mravom. To preukázané nebolo.

108. Žalobca nepreukázal splnenie jedinej podmienky pre vznik zodpovednosti žalovaného podľa § 424 Občianskeho zákonníka.

109. Žalobca formuloval svoju právnu argumentáciu aj s poukazom na § 415 Občianskeho zákonníka, t. j. že došlo žalovaným k porušeniu jeho prevenčnej povinnosti a že si nepočínal tak, aby nedošlo u žalobcu k vzniku škody na majetku. Nič také ale preukázané nebolo. Ako už súd uviedol vyššie, nebolo preukázané, že by žalovaný od žalobcu požadoval i práce nekryté rozpočtom projektu RETURN.SK I, resp. RETURN.SK II, najmä nie tie, ktoré sú predmetom konania a okrem sušiarne sa týkajú i rekonštrukcie telocvične, knižnice a ich vybavenia. Za porušenie prevenčnej povinnosti nemožno považovať situáciu, že si mylne žalobca vysvetlil možnosť uzatvorenia dodatku ku grantovej zmluve tak, že tento aj uzatvorený bude, prípadne situáciu, že KR PZ dalo súhlas v rámci stavebného konania s realizáciou stavby pre účely stavebného konania.

110. Povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka nemôže byť rozširovaná nad rámec povinností ukladaných osobitnými predpismi. Preto je potrebné sa najprv zaoberať tým, či osobitné predpisy nestanovujú, ako si v určitej situácii počínať, ako sa chovať a podľa ustanovenia tohto osobitného predpisu predovšetkým posúdiť, či došlo k porušeniu právnej povinnosti alebo nie. Pri vymedzení právnej povinnosti podľa ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka je treba vychádzať z toho, že každý je povinný zachovávať takú mieru opatrnosti, ktorú možno podľa všeobecne platných skúseností vyžadovať na každom, kto vykonáva nejakú činnosť, s niečom zaobchádza, s niečím nakladá alebo niečo zariaďuje (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR, sp. zn. 2 Cz 1/73, cit. Melzer, F.: Ustanovení § 415 občianskeho zákoníku a stanovení protiprávnosti jako předpokladu náhrady škody podle občianskeho zákoníku. In: Časopis pro právní vědu a praxi, č. 3, 2002, s. 270).

111. V danom prípade to znamená, že pre úspech musel žalobca preukázať, že žalobca nezachoval takú mieru opatrnosti, ktorú možno podľa všeobecne platných skúseností vyžadovať v situácii, v akej sa žalovaný nachádzal. Nič také preukázané nebolo. Z dokazovania vyplynulo len, že žalovaný informoval žalobcu o možnosti uzatvorenia dodatku ku grantovej zmluve, ale nie na také výdavky, ktoré by boli nekryté rozpočtom projektu RETURN.SK I, resp. RETURN.SK II.

112. Následne nie sú z dôvodov uvádzaných vyššie splnené ani ostatné podmienky podľa § 420 Občianskeho zákonníka pre vznik zodpovednosti za škodu (nie je preukázaný vznik škody a príčinnej súvislosti - vyššie v ods. 100 a 101). Inými slovami, nejde v danej veci o prípad zodpovednosti podľa § 424 Občianskeho zákonníka a ani o skutkovú podstatu podľa § 415 Občianskeho zákonníka a tým ani nenapíňajú podmienky podľa § 420 Občianskeho zákonníka pre vznik zodpovednosti za škodu. Za týchto okolností preto súd žalobu aj v tejto časti o zaplatenie sumy 1.312,53 € zamietol ako nedôvodnú.

(d) Zhrnutie

113. Žalobca nepreukázal ani jednu časť žalovaného nároku, preto súd celú žalobu vo výroku I. zamietol.

(vi) Trovy konania

114. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

115. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

116. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

117. Žalobca sa pôvodne domáhal peňažného nároku celkovo v sume 576.920,28 € (č. I. 10). Následne vzal žalobu späť v sume 525.150,87 € (č. I. 255). Neskôr žalobca petit upravil tak, že sa domáhal už len sumy 61.115,10 € (č. I. 265). Následne opakovane petit upravil tak, že sa domáha už len sumy 38.635,07 € (č. I. 781). Vo vzťahu k zastavenej časti konania možno konštatovať, že žalobca späťvzatím žaloby zavinil zastavenie konania. Vo vzťahu k tejto časti by preto prichádzalo do úvahy rozhodnúť podľa § 256 ods. 1 CSP o náhrade trov konania v prospech žalovaného, pretože zavinenie dopadá na žalobcu. Vo vzťahu k meritu veci (t. j. sumy 38.635,07 €), o ktorej rozhodol súd sčasti Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 04.10.2017, č. k. 5C/91/2013-931, a sčasti týmto rozsudkom treba urobiť záver, že žalobca bol v celom rozsahu neúspešný a žalovanému by preto v súlade so zásadou úspechu § 255 ods. 1 CSP patrila náhrada trov konania v rozsahu 100%. Žalovaný by mal právo na náhradu trov v rozsahu 100%, pretože bol v merite veci úspešný v celom rozsahu a vo zvyšku žalobca zavinil zastavenie konania. Avšak vzhľadom na to, že zo spisu vyplýva, že žalovanému žiadne trovy nevznikli, v súlade s čl. 17 základných princípov CSP súd podľa § 262 ods. 1 CSP priamo vo výroku II. rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva (R 72/2018, uznesenie NS SR z 28. februára 2018, sp. zn. 7 Cdo 14/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Mestskom súde Bratislava IV do 15 dní odo dňa jeho doručenia. V odvolaní sa okrem toho, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka (vrátane uvedenia spisovej značky konania), čo sa ním sleduje, a podpisu uvedie aj to, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.